

Ende eines Comp. das Umkreisen 314, 10. — 4) Vererbung. — 3) Ungewissheit, Unklarheit, Zweifel 291, 22. — 4) Irrtum, Wahn. सूय ० der Irrtum, dass es Freuden gebe, 172, 22.

धातिर्दधन् m. eine irrtümliche Wahrnehmung 1004, 1, 20.

धातिमन् Adj. 1) sich drohend. — 2) umherstreichend BILAN. 167, 3 पुलिन्दुं वि० zu lesen. — 3) in dem Wahne befangen. स्वप्नधातिमन्ती in dem Wahne stehend, es sei ihr Gemahl. — 4) einen Wahns schildernd (Redelüger) KIRATA. 10, 16.

*धातिस्त् m. der Rathgeber eines Fürsten, Minister.

धाम m. das Umherstreichen, Unstätigkeit, Unbeständigkeit.

धामक 1) Adj. (f. ० का) betrügerlich, trügerisch, falsch. — 2) * m. n. Magnet RĪKAS. 13, 29, 40. — 3) * m. a) Sonnenblume. — b) Betrüger. — c) Schakel. — 4) * f. धामका (?) eine best. Pflanze.

धामाय 1) m. a) das Schwingen, Drehen. — b) Scheinheil HANIKAS. 1, 737, 7. 738, 13. — 2) f. ३ N. pr. einer Cuboldin.

धामर् 1) Adj. zur Biene in Beziehung stehend, der Biene eigen. — 2) * m. n. Magnet. — 3) f. ३ a) Bein. der Durgā. — b) * N. pr. einer Jagalin. — 4) m. a) Bienenkönig RĪKAS. 14, 112. — b) * Rundtanz. — c) * Drehpacht, Fallpacht. — d) * Dorf.

धामर्त् Adj. mit der Drehpacht —, mit der Fallpacht befaßt.

धामिन् Adj. verweirt.

धाम्, धोमन्ते, धोमयति, धामयते; Stammes, leuchten. — CAS. Aor. धवधाम्यन् und धवधाम्यन्. (धाम्) धोमिषि Adj. abbrechen, abzuschlagen. 1. धाम् 1) m. (n.) Rüstpfanne. — 2) * n. Lecht. 2. * धाम् 1) Adj. (f. ३) auf der Rüstpfanne gerüstet. धाम्क 1) Rüstpfanne. — 2) * m. N. pr. eines Mannes.

धाम्नि m. Patron. von धाम्नि.

धाम्पु 1) * Adj. aus der Rüstpfanne hervorgegangen. — 2) f. दा Pflanzkuchen aus Restmehl.

*धाम्पुमिन् Adj. die Rüstpfanne erhaltend, Rüster.

धाम्पुत्रमिन् m. N. pr. eines Mannes.

धाम्पुय m. Pl. N. pr. eines Geschlechts.

*धाम् v. l. für धाम्.

धाम्पेय m. Pl. N. pr. eines Geschlechts.

धौ, धौषीति verzehren. Nach den Lexicographen zürnen, sich fürchten und tragen.

*धुम्बा und *धुम्बम m. ein Schauspieler in weiblichen Anzuge.

धुकुटि und धुकुटी f. verzogene Brauen.

धुकुटिम्पय m. und धुकुटिरचना f. das Verziehen der Brauen.

धुकुटीकम् Adj. die Brauen verziehend.

1. धुकुटीमुख n. ein Gesicht mit verzogenen Brauen.

2. धुकुटीमुख 1) Adj. auf dessen Gesicht die Brauen verzogen sind. — 2) m. eine Schlangenart.

*धुम्, धुडति (सैवयित्स्वर्याः) Dairya. 28, 103.

*धुम्ड m. = धुम्ड.

धुम् = धुम् am Ende eines adj. Comp.

धुम् f. Braue. Am Ende eines adj. Comp. m. धुम् und धुम् n. धुम्.

धुम् am Ende eines adj. Comp. (f. धौ) = धुम् Z. d. d. m. G. 36, 263.

*धुम्कुण्ड und *धुम्कुल (Masius. [K.] 2, 196, 6. fgg.) m. ein Schauspieler in weiblichen Anzuge.

*धुम्कुटि und धुकुटी f. verzogene Brauen.

1. धुम्कुटीमुख m. = 1. धुकुटीमुख.

2. धुम्कुटीमुख Adj. = 2. धुकुटीमुख 1).

धुलेय m. und *लेया n. (Āyast.) das Verziehen der Brauen.

*धुम्बा m. wohl die untere Seite der Brauen.

*धुम्, धुम्पते षाड्माम्, षाड्मसाम्, षड्माम्, षिड्माम्.

धुम् 1) (* m. n. Embryo. — 2) m. a) * Kind, Knabe. — b) ein auf einer bast. hohen Stiefel stehender Brahmane HANIKAS. 1, 364, 29. — c) * eine schwangere Frau.

धुम्बा Adj. eine Leibesfrucht tödtend; m. Tödter einer L.

धुम्बिन् Adj. dass. VILVA 5, 2, 28.

धुम्बाम् m. (HANIKAS. 1, 373, 11), धुम्बस्ति f. und धुम्बस्त्वा f. Tödter einer Leibesfrucht. Das letzte Wort wird auch durch Tödter eines stehföhndigen Brahmannen erklärt.

धुम्बस्त्वा 1) Adj. a) eine Leibesfrucht tödtend; m. Tödter einer L. — b) einen gelehrten Brahmannen tödtend; Mörder eines g. Br. Āyast. (nach dem Comm.). — 2) Nom. act. Tödter einer Leibesfrucht GAY. 21, 9.

धुम्बस्त्म् Nom. ag. Tödter einer Leibesfrucht; auch wohl ein gemeiner Mörder KARAKA 1, 8.

धुम्बम् m. (adj. Comp. f. धौ) das Verziehen der Brauen.

धुम् m. dass.

धुम्दिन् Adj. von einem Verziehen der Brauen begleitet.

धुम्नता f. Brauenranke, so v. n. Braue. धुम्नतयेय m. = धुम्पेय.

धुम्बिकार m. und धुम्बितेय m. das Verziehen der Brauen.

*धुम्बितेयम् Absol. unter Verziehen der Brauen P. 3, 4, 21, Sch.

धुम्बितेय n. und धुम्बिन् m. (Sia. D. 196) das Verziehen der Brauen.

धुम्बितास m. Spiel der Brauen.

*धुम्बितक m. das Zusammenstoßen der Brauen HANIKAS. 166, 11.

*धुम्, धेतोति दितिः.

धुम्, धेतति, ०ति 1) stunken, schwanken, fahrlässig N. V. — 2) * zürnen. — 3) * sich fürchten. — 4) * gähnen.

धुम् m. 1) das Schwanzen, Sturz; Fahrlässigkeit, Verfehlung YASTIK. — 2) Ferlast, das Abblenden kommen.

*धुम्बिकार m. neben धुम्बिकार.

*धुम्बाप्र Adj. (f. ३) von धुम्बाप्र.

*धुम्बास्त्वा f. Tödter einer Leibesfrucht.

*धुम्, धेतति, ०ति (धत्वा).

*धुम्, धातते, धातते = धाम्.

*धुम्, धेतति, ०ति (धत्वा).

धुम् in धौ.

Nachträge und Verbesserungen.

धवप्राति Adj. keine Schlüssel habend Āyast. Ça. 8, 15, 2.

धवकाम्पस्ति Adj. nicht an Ohr gefaßt Āyast. Ça. 19, 22, 9.

धवमन्प्राति f. das Nichtentreten —, Nichtaufkommen des Schloßschlüssels PAK. 132, 17.

धवतिप्रमर् Adj. wo kein Hader stattfindet KAR. 27, 32.

धवामन्तयण n. das Sterben eines Opferbüßers vor der Opferung Āyast. Ça. 8, 18, 6.

धवकाम्पस्ति Adj. Nichts zu letzten vermisst Z. d. d. m. G. 36, 519.

धवन्तप्रमर् Adj. dumm (Person) MBU. 13, 105, 2.

Bau. P. 1, 13, 21.

धवन्तप्रमर्क Adj. dass. MBU. 12, 197, 10.

धवन्तप्रमर्क Adj. der das erste Opfer noch nicht vollzogen hat BILVA 1 im Comm. zu Āyast. Ça. 8, 12, 11.

धवन्तप्रमर्क m. Nichtverletzung TS. 3, 1, 9, 1.

धवन्तप्रमर् Adr. ohne Leiden, — Bescheerten PAK. 61, 1.

धवन्तप्रमर्को Adr. zum Einzusetz im Würfelspiel machen Z. d. d. m. G. 36, 512.

धवन्तप्रमर् m. das Knarren der Wagenachse Āyast. Ça. 11, 6, 12.

व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) sich im Besitz des ganzen Reiches befindend Ritar. 6,160.
 व्यवहृत् auch nicht essend MBh. 13,115,11.
 व्यवहिलेयम् m. Wälderherzog Bala. V. 2,75.
 व्यवहिरिद्रु Adj. keine Berge durchbrechend Comm. zu Áśvat. Ça. 11,30,5.
 व्यवहाराण्यल m. Feuerfahrer Goss. 4,7,13. MBh. 2, 5,113.
 व्यवहाराण्यल m. das Feuer der Geschlechtsliebe MBh. 4,14,14.
 व्यवहाराण्यल Adj. mit dem Agnihotra begenannt Ths. 2,1,5,1.
 व्यवहाराण्यल m. ein Reinigungsbad mit Anwendung von Feuer Bhāradvāga im Comm. zu Áśvat. Ça. 9,11,11. = व्यवहाराण्यलव्यवहाराण्यलम् Comm.
 व्यवहाराण्यलम् m. ein beim Anstehen des Feuers gesprochener Spruch Áśvat. Ça. 6,15,10.
 व्यवहाराण्यलम् m. ein bei der Vererbung des Feuers gesprochener Spruch Áśvat. Ça. 6,15,13. 25,1.
 व्यवहाराण्यल Adj. das Beste von — (Gen.) genügend MBh. 13,30,5.
 व्यवहाराण्यल f. = व्यवहाराण्यल Karnā. 30,65.
 व्यवहाराण्यल ० पति den Fleck im Monde darstellen Bala. V. 3,27.
 व्यवहाराण्यल m. dämmerndes Pochen der Glieder, Gliederzittern Sca. 2,23,13. 11,पात्र ० 1,281,9.
 व्यवहाराण्यल m. auch ein an der eigenen Person vererbter Verfall, — Betrug Karnā. 39,156.
 व्यवहाराण्यल f. ein schlanker Körper Utkarā. 36,6 (73,13).
 *व्यवहाराण्यलम् Adj. Ajampādī Vytr. 304.
 व्यवहाराण्यल m. mit Sandu andern, begeben Bala. V. 2, 12. — Mit Ni verwickeln, versehen abend. — Mit प्रति zusammenhängen TS. 7,8,9,2.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) ohne Mond, Sonne und Planeten Bala. 3,1,12.
 व्यवहाराण्यल m. N. pr. eines Mannes Wilson, Gel. W. 1,140.
 व्यवहाराण्यल (n. auch Nachtr. 1) n. ein Gefäß für die Spende an Mitra-Varuṇa Áśvat. Ça. 12,1,11.
 व्यवहाराण्यल n. (Nachtr. 2) auch das Nichtgeborenwerden, Nichtentstehen Comm. zu Áśvat. Ça. 9, 3,3.
 व्यवहाराण्यल Adj. als Bala. Çiva's Haar. 2,86,30 nach Nilak. = व्यवहाराण्यलम्.
 व्यवहाराण्यल Adj. dessen Verlangen nicht genügt bei Kṛp. 10,10.
 व्यवहाराण्यल mit प्रवि, प्रव्ययं deutlich Compar. ० र्त्वा Sca. 1,286,30.

व्यवहाराण्यल 4) n. = व्यवहाराण्यल 1) d) Gtr. 12,19.
 1. व्यवहाराण्यलम् m. das Fortstreken der Ahd aneinander gelegten Hände. नात्र ० Adj. = 2. व्यवहाराण्यलम् R. 7,100,15.
 2. व्यवहाराण्यलम् Adj. (f. घा) die Achsen Hände an einander legend MBh. 12,342,11. 13,140,34.
 व्यवहाराण्यलम् m. oder f. Pl. Panicum mollicomum und Panicum italicum Çar. Bn. 14,9,32.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) mit dünnen Haaren Citat im Comm. zu Áśvat. Ça. 11,8,1.
 व्यवहाराण्यल mit धनु in व्यवहाराण्यल (= व्यवहाराण्यल Comm.) Áśvat. Ça. 9,10,15. Schön nach der Betonung Ths. 1,4,9,6 ist diese Trennung in व्यवहाराण्यलपितृ nicht denkbar.
 व्यवहाराण्यल m. das nicht zu Verfahren Comm. zu Áśvat. Ça. 11,31,9.
 व्यवहाराण्यल m. ein zum Allgräb's dienendes Gefäß Áśvat. Ça. 12,1,11.
 व्यवहाराण्यल Adj. sehr niederträchtig, — niedrig Kṛd. 197,11.
 व्यवहाराण्यल Adj. überaus fein, — zart.
 व्यवहाराण्यल m. zu grosser Ausführligkeit Sarva. 71,9.
 व्यवहाराण्यल Adj. viel zu schaffen machend, stark tustend Sarva. 8108.
 व्यवहाराण्यल 3) sehr Ahd von Wachs R. 3,10,30.
 व्यवहाराण्यल m. heftiges Dringen im Jod, das Stokandrängen, Stokmischen in fremde Angelegenheiten Karnā. 60,35.
 व्यवहाराण्यल (Nachtr. 1), Instr. auf eine sehr angenehme Weise Hir. 60,5, v. 1.
 व्यवहाराण्यल Adj. dem Sinne nach etwa stark leidend MBh. 7,10,17.
 व्यवहाराण्यल n. grosser Kraft u. a. v. Ahd. stark (verwundet) MBh. 13,5,6.
 व्यवहाराण्यल Adj. stark mitgenommen MBh. 13,354, v. 1. ० लातलतः.
 व्यवहाराण्यल Adj. viel mächtiger Karnā. 15,11.
 व्यवहाराण्यल Adj. sehr widerlich, — eklig Bala. P. ed. Bomb. 5,36,22.
 व्यवहाराण्यल Adv. über die Massen fürchterlich MBh. 1,10,7.
 व्यवहाराण्यल Absol. übergroßend Arr. Bn. 6,38,4.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) überaus fürchterlich Nilak. P. 13,5.
 व्यवहाराण्यल m. (Nachtr. 1), Nom. abstr. ० र्त्वा f. grosses Dummheit.
 व्यवहाराण्यल Adj. sehr zart, zerknöchlicht. Nom. abstr. ० र्त्वा f. Paar. 37,6.

व्यवहाराण्यल Adj. mit Bitten bestärkt Sgr. 4384.
 व्यवहाराण्यल f. heftiger Zorn Bala. V. 2,183.
 व्यवहाराण्यल Adj. stark durchbrechend R. 6,18, 11.
 व्यवहाराण्यल m. übertriebener Geschlechtsgenuss Sca. 2,147,7.
 व्यवहाराण्यल Adj. mit grosser Kraft verbunden AK. 1,1,9,29.
 व्यवहाराण्यल Adj. sehr harmlos Gtr. 5,11.
 व्यवहाराण्यल n. starkes Kliesen. उर्त्वा als Erklärung von व्यतीसारा Durchfall zu Áśvat. Ça. 9,20,1.
 व्यवहाराण्यल n. Matr. S. 2,1,9 (10,14. 15). Rota vermischt von व्यतीसारा innere Verwirrung.
 व्यवहाराण्यल Adj. geboren Áśvat. Ça. 10,29,5.
 व्यवहाराण्यल Adj. esoter in व्यवहाराण्यल (n. weiter unten).
 व्यवहाराण्यल m. ein einem Gewächsen verbolner Ausspruch Áśvat. Ça. 10,15,2.
 व्यवहाराण्यल m. das Nichtentstehen eines (männl.) Körpers Bala. 18,6.
 व्यवहाराण्यल m. kein Wechseln des Körpers Karnā. 23,216.
 व्यवहाराण्यल, व्यवहाराण्यल Loc. Du. nicht in den zwei Geschlechtern, d. i. im Neutrum Tait. 1,3,9.
 व्यवहाराण्यल n. Zugotat TS. 6,3,8,7.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) das dicke Ende eines Kambd Comm. zu Áśvat. Ça. 11,7,6.
 व्यवहाराण्यल, व्यवहाराण्यल übertrifft Bala. V. 2,100.
 व्यवहाराण्यल n. etwas zum Vrata Hinzucommendes Matr. S. 2,1,10 (12,1).
 व्यवहाराण्यल Absol. sich daruntersetzend Kṛp. 11, 1; vgl. Matr. S. 2,3,3 (10,4. 5).
 व्यवहाराण्यल (Nachtr. 2), f. ० Áśvat. Ça. 10, 22,6.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. ०) = व्यवहाराण्यल 1) n) R. 1,36, 26. 6,7,12.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) einem Adhvra genannten Opfer gleichkommend Matr. S. 2,1,7 (9,4).
 व्यवहाराण्यल Adj. nicht esoter Comm. zu Th. 2, 738,4.
 व्यवहाराण्यल 1) 3) mit Acc. und प्रति R. 2,65,12.
 व्यवहाराण्यल (n. nach Winrock zu lesen) Adj. endlich —, ununterbrochen dauernd Hax. Gtr. 4,7.
 व्यवहाराण्यल Adj. keinen andern Ausweg habend Sgr. 4397.
 व्यवहाराण्यल Adj. keinem Andern in Liebe zugesthen Bala. 9,20.
 व्यवहाराण्यल Adj. (f. घा) keinen Andern liebend R. 2,27,23.

धनप्रयोग Adj. unüberlegbar für Andere Verz. 4. Oxf. H. 248, 26.
 धनदेहिनी Adj. nicht zu verschwenden, — vergessend MATR. S. 2, 1, 4 (6, 8, 9).
 धननिर्दोष Adj. nicht befringt ATR. Bn. 2, 12, 3, 24, 5.
 धननिस्त Adj. nicht überdrüssigt Sio. D. 32, 1 v. u. 23, 1.
 धननिस्त Adj. nicht durch den Tod befreit MATR. S. 4, 6, 2 (19, 14, 90, 12).
 धननिष्ठ (Nachtr. 1) auch worum man sich nicht gekümmert hat Bho. P. 5, 9, 6.
 धननिर्वह Adj. nicht zusammenhängend SUG. 2, 38, 1, 6.
 धनतीव्, °पति wie Feuer erscheinen Bho. V. 2, 6, 6.
 धनप्रत्यक्ष Adj. etel schatzend Bho. V. 1, 9, 8.
 धनवकाशिन Adj. wo kein Raum ist für Gtr. 10, 10.
 धनवक्तु nicht geeignet zu (Loc.) TS. 7, 1, 8, 2, 6.
 धनवचन m. Instr. ohne abzutrennen ÂPR. Ça. 9, 15, 7.
 धनवार्त् Adj. kein dissatiges Ufer habend TS. 7, 3, 3, 2.
 धनवर्त्न Adj. auf einem Lastwagen fahrend TS. 5, 2, 3, 2.
 धनार्दिष्ट Adj. wofür das Holz eines bestimmten Baumes nicht vorgeschrieben ist ÂPR. Ça. 12, 1, 5.
 धनार्ष्ट Adj. worum man nicht gefragt hat Bho. P. 3, 7, 26.
 धनार्ष्टकव्य Adj. ungefragt erklärend, — sprechend Mias. P. 20, 20.
 धनमार्थशा Adj. Etwas nicht geldlich ertragend B. 4, 12, 25.
 धनमार्क Adj. nicht angelegt (ein Schmuck) Spr. 271, v. 1.
 धनमार्थमय Adj. wofür ein bestimmter Sprach nicht überflüssig ist ÂPR. Ça. 12, 1, 6.
 धनमत्त auch nicht lang, kurz KAVIS. 34, 199.
 धनमपित Adj. nicht in Beziehung gesetzt (Bogen) Spr. 2289.
 धनमस्त Adj. wobei man sich nicht anstrengt. °स्तान् Adj. (Ç. ध्वा) so v. a. das Gesicht nicht verzehend. °स्तान् Adv. र्णधि.
 धनमपय Adj. nicht Anszugegangen aus (Abt.) RIAS. 8, 2120, nicht zurückkommen (von einem Klystier) SUG. 2, 211, 20.
 धनमार्त् Adj. nicht zurückkommend (von einem Klystier) SUG. 2, 211, 12.

धनानेव m. das nicht auf die Weide Gehen TS. 4, 1, 3, 5.
 धननिषेतव Adj. mit den Augen nicht blinzeln, die A. nicht schlüssend MBn. 1, 33, 7. R. 3, 75, 12.
 धननिषित Adj. unbeschränkt, unbestimmt Sio. D. 18, 16.
 धनकुलोक्त n. Pl. eine Rede nach Jnds Sten Spr. 3559.
 धनुषाय n. (Nachtr. 1) auch das was Erlaubnis Bitten Comm. zu ÂPR. Ça. 10, 2, 1.
 धनुत् nach AUCHEBY (KUM'S Z. 26, 410. FGZ.) — धनुत्† zugestanden.
 धनुत्प्राप्त Adj. nicht aufgehend (Mond) Spr. 2669.
 धनुत्पित Adj. nicht geschaffen, — gegeben.
 धनुत् नो nicht von Gott gegeben Sio. D. 11, 5.
 धनुत्पय m. rasches Anfragen Comm. zu ÂPR. Ça. 8, 10, 20.
 धनुत्पत Adj. nicht eingetreten Comm. zu ÂPR. Ça. 8, 17, 13.
 धनुत्पुनय Adj. nicht gemessen werdend (Reichthum) HIR. 46, 3, v. 1.
 धनुत्पुनय n. u. धनुत्पुनयत्.
 धनुत्पुनयत् Adj. nicht unterwachend ÂPR. im Comm. zu KIR. Ça. 5, 5, 31. Die Handschriften des ÂPR. Ça. lesen 8, 5, 14, 12, 31, statt dessen धनुत्पुनयत् (1).
 धनुत्पुनयत् Adj. v. 1. für धनुत्पुनय Spr. 1699.
 धनुत्पुनय 1) Adj. u. u. प्रहू mit धनु. — 2) u. eine nachfolgende Frage Nis. 1, 4, 2.
 धनुत्पुनयमा Adj. f. der man nicht betrauert MATR. S. 2, 2, 1 (21, 6).
 धनुत्पुनयक Adj. nachsichtlich Comm. zu LIT. 5, 1, 12.
 धनुत्पुनयत् Adj. der nachgeschlehen ist LIT. 5, 1, 12.
 धनुत्पुनयत् m. auch das Bemerken, Wahrnehmen Comm. zu ÂPR. Ça. 5, 19, 1.
 धनुत्पुनय 4) vgl. धनुत्पुनय.
 धनुत्पुनय n. Red, Worte Bho. P. 7, 7, 1.
 धनुत्पुनयव Adj. dem man den Deckerhell bevestigt hat MATR. S. 2, 1, 3 (4, 30). TBn. 2, 7, 3, 2.
 धनुत्पुनय 1) Adj. u. 3. 1) mit धनु. — 2) u. Schatzführung Çi. bei Pat. zu P. 3, 2, 113, V 4 r 1. 5.
 धनुत्पुनय AV. 6, 137, 2.
 धनुत्पुनय m. ein die die Stufe unter den Brachmen einnehmender Mann, der zwischen वैश्याय und ब्रह्म steht. Haslous 1, 26, 1. 17.
 धनुत्पुनय n. (s. auch Nachtr. 1) bedeutet nicht Thierfigur, sondern kein verklärtes Thier, was mit Dmrecht zu den Thieren gezählt wird.

धनुत्पुनयत् Adj. innerhalb von — stattfindend Comm. zu ÂPR. Ça. 11, 16, 2.
 धनुत्पुनय m. der Raum zwischen den beiden Detseln ÂPR. Ça. 12, 12, 2.
 धनुत्पुनय n. die innere Finsternis Bho. V. 4, 1, 3.
 धनुत्पुनय Adv. nach innen Sio. 10, 12.
 धनुत्पुनय n. im Innern eines Baumes befindlich Comm. zu ÂPR. Ça. 8, 20, 2.
 धनुत्पुनय f. innere Berührung Bho. V. 4, 2, 2.
 धनुत्पुनय Adj. innerlich lachend Bho. V. 2, 7, 3.
 धनुत्पुनय 2) eines Schlangendoms MBn. 5, 103, 16.
 धनुत्पुनय Adj. denke! Gtr. 7, 11.
 धनुत्पुनय m. viellecht das Feuer der Verdauung Mias. P. 34, 61.
 धनुत्पुनय °पति nach Spies verlangen ÂPR. Ça. 10, 16, 12.
 धनुत्पुनय Adj. anders werdend, sich ändernd. Nom. abstr. °निष्ठ n. SUG. 1, 117, 15.
 धनुत्पुनय Adj. (Ç. ध्वा) eine andere Mutter KAVIS. 67, 77.
 धनुत्पुनय Adj. Pl. paarweise lebend HAST. 3923.
 1. धनुत्पुनय (vgl. auch Nachtr. 1) auch Körper Gtr. 7, 25.
 °धनुत्पुनय bedeutet Neid, Misgunst nach GAZ.
 धनुत्पुनय Adj. nicht am Fluss gefesselt ÂPR. Ça. 10, 22, 2.
 धनुत्पुनय Adj. in धनुत्पुनय (s. oben).
 धनुत्पुनय Dat. Inf. mit v. man soll nicht ungrammatisch reden Manian. (K.) 1, 2, 5.
 धनुत्पुनय Adj. unberührt, nicht in Berührung gekommen mit (Instr.).
 धनुत्पुनय m. Pl. N. pr. eines Volkes SUG. 1, 172, 2.
 धनुत्पुनयमपिय Adj. dessen Schicksal sich immer ändert, ein Unglücksvogel Vira. 35, 10.
 धनुत्पुनय Adj. nicht zu umkreiten Comm. zu KIR. Ça. 17, 4, 5.
 धनुत्पुनय Adj. dessen Genuss Jnd nicht entzogen werden ist ÇIKAn. Bn. 12, 3.
 धनुत्पुनय Adj. nicht ausdrücklich ausgesprochen Bhas. 114, 2.
 धनुत्पुनय Adj. ungemessen SASS. P. 4, 10, 3.
 धनुत्पुनय Adj. nicht entlaufend, — entziehend KIS. NITR. 10, 24.
 धनुत्पुनय Adj. wobei Unschick als Lohn gegeben werden ÂPR. Ça. 10, 20, 4.
 धनुत्पुनय v. Nichterzeugung TS. 8, 1, 44, 5.
 धनुत्पुनय Adj. nicht zu umkreiten KIR. Ça. 17, 4, 5.
 धनुत्पुनय auch nicht hart, weich, cart Bho. P.

5,8,12.
 वषरणा n. = धपरीणा (Nacht. 3) Çikra. Bn. 4,14, 16,8.
 ० वषरू (f-वा) entrassend, raubend Bala. V. 1,22.
 वषरुण n. das Leugnen Çikra 1,351.
 वषरादिभान् Adj. nicht am Anfang eines Steines stehend RV. Pañ. 2,21.
 वषरादन 3) m. ein beim A.p.ädina 2) gesprochener Spruch Ârast. Ç. 2,3,1.
 वषरादरू Adj. (Nom. ० वृका) das Einathmen fest (dauernd) machend TS. 7,8,4,3.
 वषरादरू Adj. keine Blüten Absichten habend R. ed. Bomb. 2,73,12.
 2. वषरां auch kein festes Ufer habend TS. 7, 5,8,2.
 वषरावृषा n. das Abbinden Comm. zu Ârast. Ç. 18,9,10.
 वषरुमल n. kein übermäßiges Sterben Bala. P. 5,19,25.
 वषरुमनस Adj. ohne Juddhishthra, von J. erlitt Yañt. 97.
 वषरिनी Adj. ferocitas M. 7,197.
 वषरोपयन n. das Abbinden Comm. zu Ârast. Ç. 18,9,10.
 वषोरव Adj. (f वा) ohne Parava Har. 11081.
 वषोरपेय, Nom. abstr. ० ति f. Svat. 131,16.
 वषोरकल्प n. das nicht vollkommen Ausgebildetsein, Unreife Bala. P. 4,29,73.
 वषरकण्ड Adj. nicht zum Zittern zu bringen R. 6,36,25.
 वषरकाण्ड, liss Adj. stammis AK. 2,4,4,9.
 वषरकामिन् Adj. unsichtbar MBa. 12,16,28.
 वषरताल Adj. sich nicht auszeichnend MBa. 14,99, 7, v. l. Nach Nilak. = वेषरीन.
 वषरव्याप्ति f. Nichtschrankenbarkeit, Unsichtbarkeit MBa. 1,22,12, 3,4,3.
 वषरव्याप्त Adj. MBa. 14,285,2. v. l. वषरताल und प्रसव्याप्त.
 वषरवृष Adj. auch störrisch, widerständig Cit. bei Vimsa 4,2,7.
 वषरवृष Adj. (f वा) ohne Leiter, — Zügel Har. 1970.
 वषरवृष m. das nicht zum Vorschein Kommen Bala. V. 3,130.
 वषरवृष m. Nichtanerkennung, Kälte (des Horzens) Spr. 2091.
 वषरवृष Adj. auch nicht zu verzwecken, — bestrafen. Nom. abstr. ० वृ n. Çikra. zu Bpa. Â. S. Ur. S. 222.
 वषरवृषि Adj. alter Würde haar MBa. 3,183,7, 17, Thall.

वषरवृषि m. Nichtzusammenrückung, Nichtvereinigung.
 वषरवृषि Adj. (f वा) unergiebiglich.
 ० वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht erwartend, nicht hoffend anf. Lallu. 217,5.
 वषरवृषिचमिन् Adj. keine Heilmittel anwendend Soc. 2,251,16.
 वषरवृषिक्त्वञ्चिन् Adj. sich nicht widerstehend R. Goss. 2,32,15.
 वषरवृषिक्त्वञ्चिन् Adj. dass R. 2,32,70.
 वषरवृषिक्त्वञ्चिन् Adj. nicht widerstehend MBa. 3, 120,7.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht wider hart. Härte nicht erweisend MBa. 12,278,8.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. keinen oberbürtigen Elephanten sich gegenüber habend MBa. 7,27,5.
 2. वषरवृषिञ्चिन् Adj. unbehindert, unantastbar Bala. P. 1,12,16.
 वषरवृषिञ्चिन् n. Unkenntnis MBa. 12,304,2.
 वषरवृषिञ्चिन् n. das Nichtansehen, Nichtgucken Comm. zu Ârast. Ç. 3,11,1.
 वषरवृषिञ्चिन् n. Nichtertrah, Gehaltshaltung Karta. 12,79.
 वषरवृषिञ्चिन् n. MBa. 12,1122 fehlerhaft für वषरवृषिञ्चिन्.
 वषरवृषिञ्चिन् n. das Nichtwiderfahren, Nichtwidererscheinen MBa. 12,307,17.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. keine andere Autorität habend, keinem Andern gehorchend Raon. 8,27.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. keine Zwickstätze habend Karta. 52,295.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. ungehemmt, unbehindert R. 2, 22,19.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. etwa keinen Überfall unterliegend Har. 8048.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. dem Niemand Hindernisse in den Weg legen kann, unwohlhalten. Nom. abstr. ० लिता f. MBa. 12,355,8.
 वषरवृषिञ्चिन् und वृष्वत् Adj. der Gottheit noch nicht dargebracht Ârast. Ç. 9,15,10.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. dem Agni Vriśhakti noch nicht dargebracht Ârast. Ç. 9,15,10.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. essend ohne Andern Erwas davon geben oder den Göttern davon geopfert zu haben Bala. P. 5,56,18.
 वषरवृषिञ्चिन्, Nom. abstr. ० ति f. Svat. 5,5.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht berührt Air. Bn. 7,33,6.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. unbehindert (Laidenschaft) Har. Joo. 4,7.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. (f ० सी) nicht kauder st-

And Goss. 2,6,9.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht überbürtig aufstehend Bala. P. 18,78,23.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. ungenemmt, ungehindert Bala. V. 2,125.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. unentfaltet, unentwickelt Tein. Ur. 11. Verz. d. Ost. H. 91,321.
 वषरवृषिञ्चिन् n. Bez. der Tien unter den 14 Siofen, welche nach dem Glauben der Gains zur Eilung führen.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht fehrilässig MBa. 12,245,6.
 वषरवृषिञ्चिन् m. Unlust, Missstimmung MBa. 12,261, 146. Nach Nilak. Adj. = प्रमदया लिता स्त्री; d. l. ० वृषिञ्चिन्.
 वषरवृषिञ्चिन्, Nom. abstr. ० वृ n. Svat. 153,12.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. sich nicht beugend MBa. 5,717,8.
 वषरवृषिञ्चिन् st. वषरवृषिञ्चिन् ed. Bomb. 5,180,16.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. auch nicht am Platz selbst Pañ. ed. ora. 60,4.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. 1) nicht bepflegt werdend (20 10. 237,26. — 2) nicht ausgefallen werdend (auf Zinsen) Pañ. ed. ora. 3,17.
 वषरवृषिञ्चिन् m. (nach Nachr. 1) auch Nichtbefügung (eines Wortes) P. 2,1,26. YS. Pañ. 6,25.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht zu gebrauchen, so v. a. nicht zu abhängigen Verhältnissen stehend am (im Comp. vorangehend). Nom. abstr. ० वृ n. Svat. 150,4.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht demüthig MBa. 1,80,4.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht vollständig aufgelöst, — zu Nichts gemacht Çikra. zu Bala. 3,2,21 (S. 810, Z. 1).
 वषरवृषिञ्चिन् 2) das Fallen einer Nachricht über (Gen.) R. Goss. 1,4,71.
 वषरवृषिञ्चिन् m. das Nichtzusammenhören Air. Bn. 4,19,2.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht rühmenswerth MBa. 3,253, 22. R. 3,35,19.
 वषरवृषिञ्चिन् m. ein ungleicher Aufwand R. ed. Bomb. 3,59,19.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. unendlich, unversündlich Karta. 12,169.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. in einer Etymologie Nis. 5,12.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. 3) Bez. eines Agni Ârast. Ç. 8, 3,32. — 4) in diesem Agni gerichtet ebend. 32.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. worauf man nicht zu lassen braucht Karta. 124,14.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. nicht erbrechtlich MBa. 1, 120,22.
 वषरवृषिञ्चिन् Adj. arden, hoch Urrata. 114,3 (134,5).
 वषरवृषिञ्चिन् n. das Nichterzogen Vimsa 1,3,11.

श्वरिण्यम् m. das Nichtwasserhaltstein Comm. zu Kitz. Ça. 5,1,9.
 श्वरिण्यम् Adj. ohne Übergangend Balz. P. 9,8,6.
 श्वरिण्यन्त Adj. nicht verstorben B. 2,77,17.
 श्वरिण्य् Adv. lebendig, im Herzen Balz. P. 3, 9,27.
 श्वरुण्योक्त Adj. nicht viele Frauen lobend Comm. zu Kitz. Ça. 9,2,11.
 श्वरुण्योक्ति Adj. nicht viel redend Äcr. Ça. 1, 12,20. Nom. abstr. श्वरिणा I Spr. 740.
 श्वरुत्तर Adj. nicht vollständig RV. Pañ. 5,2.
 श्वरुया I. Abwesenheit aller Leiden Mlx. P. 22,2.
 श्वरुधन्, I. क्षा Spr. 688, v. 1.
 श्वरुलेप m. kein Balaça Kitz. Ça. 10,2,21 (श्वरुलेपि).
 श्वरुलेपि f. Nichtstakt, Nichtstabschen Tba. 1,1,3,9.
 श्वरुद Adj. auch unbedeutend, unbeachtet Çikku. Ba. 20,7. B. 5,44,12.
 श्वरुदिन् Adj. nicht gefordert Balz. P. 5,4,10.
 श्वरुधेय Adj. auch nicht ersuchend Mlx. 7,184,14.
 *श्वरुन्मीना Adj. Manika. 5,1,3.
 श्वरुभ्रमेय, vgl. Sū. D. 444.
 श्वरुष्य Adj. (f. क्षा) auch unerschön, hässlich B. 3, 82,14. nicht gut, schlimm (Parson) Mlx. 3,278,33.
 श्वरुष्योक्ति (Parson) Karnā. 28,24. 53,23. 57,48.
 श्वरुर् m. Befreiung von einer Last Balz. P. 3, 24,28.
 श्वरुक्त Adj. 1) Jmds Wohl nicht fördernd, Jmd (Gen.) schädend Mlx. 12,88,25. — 2) sich Etwas (Gen.) nicht vorstellend.
 श्वरुक्ता f. das Stechfortergewandstrüpfen, Stechforterstrahlen.
 श्वरुक्ताय Adj. etwa Etwas nicht fest im Auge behaltend Bha. 2,66.
 श्वरुक्रुह 1) Adj. s. u. 1. श्वरुत् mit धनि. — 2) u. Aussersinn des Zornes Mlx. 6,46,32.
 श्वरुक्रुहा f. die durch den Schatten einer Wolke gebildete Schattenslinie Äkr. Ça. 11,20,8.
 श्वरुक्रुहनिमित्तम् Das Gen. Inf. (zu organāza श्वरुक्रुहः). Der Sinn ist: so könnte ihm eine Missgeburt geboren werden Çar. Ba. 3,1,8,21.
 श्वरुद्र Adj. keine Scheldung machend Balz. P. 7,16,33.
 श्वरुद्रमन्, °दानप्रादान, °धर्मकल्पयद्र, °प्रकाशयाम, °प्रकाशयामय, °विज्ञानकल्पयद्र u. °विशामय इत्ये, Chā. B.
 श्वरुद्रनिषेक m. = श्वरुद्रनिषेचन Comm. zu Ä. Pañ. Ça. 3,1,15.
 श्वरुद्रनिषेचन n. das Schandstein Çikku. zu Bha.

8a. 2,1,26.
 श्वरुद्रकाल Adj. zur selben Zeit vorstehend Çikku. Ça. 1,16,5.
 श्वरुद्रकामम् Adj. unbetert Balz. P. 8,22,1.
 श्वरुद्रियुत 1) Adj. s. u. श्वरुत् mit धनि. — 2) n. das Anspringen, Losspringen auf Jmd Mlx. 6,46,32.
 श्वरुद्रियापित 1) Adj. s. u. 1. श्वरुत् mit धनि. — 2) n. Rede, Worte Balz. P. 6,2,1. 17,30.
 श्वरुद्रियत 1) Adj. s. u. श्वरुत् mit धनि. — 2) n. Wunsch, Verlangen Spr. 2810.
 श्वरुद्रियत् m. = श्वरुद्रियत् 2) 4) T. 7,3,8,4.
 श्वरुद्रियत्म् mit Gen. mit dem Winde von — Mlx. S. 2,2,1 (15,3).
 श्वरुद्रियार्थोप Adj. auszusprechen, herauszusagen Sū. zu Art. Ba. 5,2,16.
 श्वरुद्रियार्थुत् Adj. dass. Art. Ba. 5,2,11. 15,5.
 श्वरुद्रियन्त n. das Bedecken durch Zusammenstreuen Comm. zu Äkr. Ça. 9,19,13.
 श्वरुद्रियार्थिन् Adj. unerschrocken verfahren B. 5,27,32.
 श्वरुद्रिक Adj. furchtlos, unerschrocken Mlx. 7, 72,16.
 श्वरुद्रिकृष्ण, so richtig betont Ä. V. 7,89,3.
 श्वरुद्रित् u. श्वरुद्रित्पुत्रित्.
 श्वरुद्रित्पुत्रि Adj. ohne Schlangen und zugleich ohne tierische Gestalt Karnā. 2,32.
 श्वरुद्रियय Adj. Nichts gewährend, arg Çikku. Ça. 12,20,4.
 श्वरुद्रिष्ठ Adj. nicht in seinem Lande stehend Kiz. Nitr. 18,23,15.
 श्वरुद्रुक्त Adj. keinen Lohn bestehend Mlx. 7, 114,24.
 श्वरुद्रुत् auch Nichtverwüthler (von Gebührensinn) Mlx. 12,231,22.
 श्वरुद्रुय Adj. auch nicht zu verführen, — abstrahig zu machen und nicht zu verrathen.
 श्वरुद्रुय 2) ungedessbar Haar. 3036.
 श्वरुद्रुयान 4) feindseliges Entgegenstreiten, Auflehnung Haar. 2,96,62.
 श्वरुद्रुयान्दीय Adj. worin Jmd (Instr.) seine Zustimmung zu geben hat Cassa. Mlx. Ba. 2,311,3.
 श्वरुद्रुयिन् Adj. unergänglich, dauernd Spr. 6844.
 श्वरुद्रुयान् Adj. nicht zum Fallen gebracht werdend, nicht in die Lage kommend herabzufallen Kitz. Ça. 22,5,16.
 श्वरुद्रुयान् m. das Nichttören Balz. P. 3,11,15.
 श्वरुद्रुयान्, श्वरुद्रुयान्ति einer Wolke gleichend Balz. V. 1,41.
 श्वरुद्रुयित् Adj. infamirt Mlx. 6,112,19. v. 1. श्वरुद्रुयित्कः.

श्वरुद्रुयित्क, so zu belohnen.
 श्वरुद्रुयित्क n. das Nichtunterzinken Karnā. 46, 113.
 श्वरुद्रुयित् Adj. nicht untertauchend Kitz. Ça. 5, 5,81.
 श्वरुद्रुयित् Adj. wohl keine Juwelen lobend Çikku. Ça. 12,21,1, 2.
 श्वरुद्रुयित्क Adj. nicht leibschäftig.
 श्वरुद्रुयित्क (Nachtb.) 1) auch nicht verossen auf (Loc.).
 श्वरुद्रुयित् m. Bala. Çiva's Balz. P. 1,11,37.
 श्वरुद्रुयित्क Adj. ohne ein heranziehendes Getränk manster stehend (Elephant) Kiz. Nitr. 16,23.
 2) keine Zaubersprüche kennend, — angewendet Balz. V. 1,109.
 श्वरुद्रुयित् Adj. die heiligen Sprüche nicht kennend M. 3,23.
 श्वरुद्रुयित्कान्ति Adj. der kein grosses Opfer dargebracht hat Mlx. 3,261,2.
 श्वरुद्रुयित् f. Instr. unumstößt, in hohen Grade Karnā. 28,112.
 श्वरुद्रुयित् Adj. Freisein von Neid, — Missgunst Mlx. 5,43,20. °चित्त Adj. keine Missgunst empfindend. Nom. abstr. °निर I. Laur. 569,15.
 श्वरुद्रुयित् m. Mlx. 14,366 schlechte Lezart für श्वरुद्रुयित्.
 श्वरुद्रुयित् u. keine Bezeichnung Sū. D. 15,9.
 श्वरुद्रुयित् Adj. nicht errogen Balz. P. 8,5,57.
 श्वरुद्रुयित् Adj. dessen Augen niemals geschlossen sind Balz. P. 2,8,10.
 श्वरुद्रुयित् auch keinen Siegelabdruck habend, so v. a. sich nicht legitimem Öffnen Mlx. 5,15,19. Haar. 14461.
 श्वरुद्रुयित् 1) Nom. abstr. °निर n. Mlx. P. 26,19.
 श्वरुद्रुयित्क Adj. ohne Grundspruch und ohne Zauberkraft Hem. Joc. 1,5.
 श्वरुद्रुयित् Adj. unerschütterbar.
 श्वरुद्रुयित् Adj. wozu man nicht trachten soll.
 श्वरुद्रुयित् Adj. nicht heftig gedrückt, — ungedrückt Haar. 1995.
 श्वरुद्रुयित् Adj. Anstrahlend Varu. Bha. 5,34,32.
 श्वरुद्रुयित् Adj. Etwas nicht geloblich ertragend, nicht ruhig stehend Mlx. 14,29,21. 60,31.
 श्वरुद्रुयित् f. Menge an Wohlthäten Mlx. 14,36,14.
 श्वरुद्रुयित् Adj. unversämlich Mlx. 1,167,16.
 श्वरुद्रुयित् f. Fluss Balz. V. 1,38.
 श्वरुद्रुयित् Adj. nicht verurkend Karnā. 56,116.
 श्वरुद्रुयित् Adj. keine Opfer zu den Göttern führend Mlx. 13,18,27.
 श्वरुद्रुयित् vgl. श्वरुद्रुयित्क.

व्यवस्था f. das Nichtanliegen eines *Karav*.
 Syc. 2,239,6.
 व्ययम् Adj. keine Zuteilung gebührend *Karav*.
 109.
 व्ययम् Adj. erhaben *Matra*. S. 2,5,9 (89,16).
 व्ययम् Adj. (f. $\bar{r}$) von den *Jidava* befreit.
 व्ययम् Gen. Indu. von व्य् mit $\bar{r}$ priv. ईवरो
 (Astr.) Syc. 1,94,16.
 व्यय् (Kirt. Ca. 22,7,3) und व्य् (Āc. Ca. 8,2,3)
 Adj. ohne Opfergaben.
 व्ययम् schmeibbar *Matra*. S. 1,10,20 (100,3). Es
 ist zu lesen व्ययोरुत्त *unzerzert* von *Raksas*.
 व्ययविरामिन् (Nachtr. 3) wohl verdorben.
 Man könnte व्ययिन् $\bar{v}$ vermuten; vgl. im *Pāṇi* व्य-
 रिपविरागे bei *Calocatus* unter *व्रसविरागे*.
 व्ययिम् Gen. Indu. von व्य् mit $\bar{r}$ priv. ईवरो
 रूप्य विते देवा व्ययोः *e* könnte geziehen, dass
 die Götter an seinem Reichtum keinen Gefallen
 finden, *Ait. Br.* 3,48,3.
 व्ययौ Adj. *longhorny* *Matra*. S. 2,5,9 (89,17).
 Vgl. धराजं.
 व्ययिप्रतिग्रहः n. belast. in der Politik der hinter
 dem *प्रतिग्रह* herrschende *Fürst* *Kia. Nitra*. 8,16.
 व्ययित्नुज् Adj. Lieder singend *Çikra*. Ca. 8,22,2.
 व्ययित्नुज् f. Pl. Bez. von 3 Spenden, die unter
 der *Restituti* der *Spüche* *मुनयै* $\bar{r}$ priv. स्वीर्यो *u. a.*
w. (TS. 5,7,8,3) dargestellt werden, *Āsarp*. Ca.
 11,20,10.
 व्ययिप Adj. nützlich, Vorteil bringend *Bala*.
 V. 3,11.
 व्ययि् mit $\bar{r}$. Die *Lexicographen* führen für
प्रतिग्रह folgende Bedeutungen an: *वार्द्धित*, *वाचित*,
वदिमुक्त, *शतुनरुह*, *रुत* und *वदिमुक्त*. — Mit *सन्*
 10) *beständig*, *begründend*, *rechtfertigen* *Comm.* zu
 TS. *Pañc.* — 11) *समर्पित* = *समर्प* (im *Stande* *zind*)
Spr. 4005. — In den meisten, vielleicht in
 allen Bedeutungen *Denomin.* von *समर्प*.
 व्यि् mit $\bar{v}$, व्यिद् (vgl. auch *Nachtr.* 1) auch
mit *सन्* Nn. 1,7.
 व्ययिपयस् Adj. *wohl* vollendet *Riāc.* 5,102.
 व्ययिप्रतिष्ठा n. ein *halbmäßiger* *Umgeben* von der
Leuten zur *Rechten*.
 व्ययिप्रस्थाका wohl eine *Anlie* *Wache*.
 व्ययिप्रामिग्न und व्ययिग्न् (v. l.) Adj. einen *hohen*
Thiel *erhalten* *Jidā*. 2,124.
 व्ययिज् Adj. *wohl* *gezogen* *Mix.* P. 22,28.
 व्ययिमीलित Adj. *wohl* *geschlossenen* (*Augen*) *Ka-*
ritia. 30,30.
 व्ययिपद्म Adj. *zur* *Spitze* *wohl* *gezogen* *Mbu.*
 7,93,17.
 व्ययिपुत्रिण Adj. *denn*. *Riāc.* 4,570.

व्ययिभुक्त Adj. *wohl* *zerzert* *Kuivaa*. 3,37.
 व्ययिभुक्तियुत् Adj. *Arjama* zum *Gyabapati*
 4) *Abend* *Matra*. S. 1,9,5.
 व्ययिभिका Adj. f. keine *Lösen* *Abend* (*Boden*)
Kia. Nitra. 19,10.
 व्ययिभ्यः n. das *Fehlen* *aller* *Verlangens* in den
Beit von *Etwas* zu *gelten*.
 व्ययिभयम् *hins* einen *Hieb* *versetzend*. *Dinag-*
fuhre *Stelle* ist *Āsarp*. Ca. 10,27,4.
 व्ययिर्, vgl. *पञ्चवर्ष*.
 व्ययिचरणा f. *Ährlichkeit* *Spr.* 3120.
 व्ययिच्युतसद् Adj. *dessen* *Gunst* *nicht* *ohne* *gute*
Folgen *ist*. *Nom.* *abstr.* $\bar{v}$ *hins* n. *Riāc.* 1,78.
 व्ययिच्युत 1) Adj. s. u. व्य् mit $\bar{r}$ priv. — 2) n. das
Hinspringen *Mbu.* 9,27,13.
 व्ययिच्युत f. *Trennung*, *Teilung*. *Instr.* etwa
besonders *Comm.* zu *Āsarp*. Ca. 10,7,6.
 व्ययिच्युतम् Adv. *ohne* im *Varuga's* *Gewalt* zu
verfallen *Matra*. S. 2,1,2 (2,9), 8,6 (25,15). Vgl.
निर्वहन्तुम् *weiter* *unten*.
 व्ययिच्युतम् (TS. 2,3,2,1, 1,4,4,2) und व्ययिच्युतम्
 (Matra. S. 1,10,12) *Acc.* *Indu.* von 2. *हृत्* mit $\bar{r}$ priv.
 व्ययिच्युतम् Adj. *nicht* *wockend*, — *zunehmend*
 (*Reichtum*) *Her.* 46,8, v. l.
 व्ययिच्युतम् Gen. Indu. von व्य् mit $\bar{r}$ priv. ईवरो;
 व्ययिच्युतः *e* könnte *sein*, dass P. *nicht* *rag-*
nats, *Ait. Br.* 3,18,11.
 व्ययिच्युतपान्त्या f. *Notwendigkeit* des *Marach-*
rens (gegen einen *Feind*) *Kia. Nitra*. 15,12.
 व्ययिच्युतचान्त्युत zu *streichen*; vgl. *वद्वहविस्विति*.
 व्ययिच्युतः 3) $\bar{v}$ Adv. (im *Unterschiede* von (*Abh.*)
Matra. S. 2,8,1 (47,3).
 व्ययिच्युतप्रकृति f. *relative* oder *partielle* *Norm*.
 व्ययिच्युत (Nachtr. 1), *wohl* *richtiger* *व्ययिच्युत*.
 व्ययिच्युतवत् Adj. *keine* *Wandelungen* *zugend*,
etats *sich* *gleich* *bleibend*.
 व्ययिच्युत f. *auch* *kein* *Product* *Siāens*. 3.
 व्ययिच्युतवत् Adj. 1) *Etwas* (*Acc.*) *nicht* *ausgehend*
Mbu. 15,8,24. *nicht* *Etwas* (*Acc.*) zu *Jud* (*Acc.*)
zugend 1,83,25. — 2) *seine* *Meinung* über *Etwas*
 (*Acc.*) *nicht* *ausgehend*, *nicht* *ausgehend* *Mbu.*
 7,100,22.
 व्ययिच्युत Adj. 1) *ungefähr*, *ungefähr* *Spr.*
 4142. *nicht* *getrennt* von (*Abh.*) *Kuivaa*. 27,57,28,
 118. — 2) *unverändert* *Kuivaa*. 33,3.
 व्ययिच्युद् Adj. *ungefähr*.
 व्ययिच्युत Adj. *unbegreiflich* *Bez.* *Chr.* 190,1.
 व्ययिच्युत Adj. *unbegreiflich*, *unermesslich*.
 व्ययिच्युत Adj. *nicht* *von* *Vibhāka* *kommand*
Matra. S. 2,1,4 (7,20).

व्ययिच्युतवत् Adj. (f. $\bar{r}$) *unbegreiflich* *Bala*.
 V. 4,17.
 व्ययिच्युत Adj. *auch* *nicht* *in* *Unordnung* *gera-*
then, *in* *normalen* *Zustande* *sich* *befindend* *Syc.*
 1,77,3.
 व्ययिच्युत Adj. *nicht* *aus* *Robr* *bestehend*, — *ge-*
macht *Matra*. S. 2,1,6 (7,19).
 व्ययि (Nachtr. 3) zu *streichen*; vgl. *मैसावो*.
 व्ययिच्युतवत् m. *Stallmeister* *Comm.* zu *Kirt.* Ca.
 11,3,7.
 व्ययिच्युतवत् Adj. *dessen* *Boden* *die* *Gestalt* *eines*
Pferdes *hast* *Āsarp*. Ca. 12,1,12.
 व्ययिच्युतवत् Adj. (f. $\bar{r}$) *acht* *Monate* *vorhaltend*
(Nūti), *a. M.* *Andarok* *Wasser* *auch* *verkehrt*, *verwor-*
ren *Bala*. V. 2,2,2. — Mit *ध्या* *Acc.* *weyfen* —, *is-*
gen *anf* (*Loc.*) *Tha.* 2,8,9,11. *Kirt.* 32,4. *Mod.*
sich (*abst*) *legen* *anf* (*Loc.*) *Matra*. S. 1,4,4. — Mit
उत् *sich* (*abst*) *unterzusehen* *Matra*. S. 2,1,1. *Th.* 1,
 6,40,1. — Mit *प्रति*, *प्रपद्यते* *nach* *dem* *nieder-*
gedruckt *TS. Pañc.* 2,30. — Mit *परि* *Caus.* in *व-*
परिचित (*Nachtr.* 3). — Mit *प्रति* *nieder* *an*
seinen *Platz* *hinsetzen* *Āsarp*. Ca. 11,5,7.
 व्ययिच्युत Adj. *unvorberet*, *nicht* *auf* *seiner* *Hut*
zind *Bala*. P. 8,6,23.
 1. व्ययिच्युत, $\bar{v}$ Adv. *auf* *bösen* *Pfaden* *wandelnd*
Bala. V. 4,27.
 व्ययिच्युत Adj. *unbegreiflich* *Bala*. V. 1,1.
 व्ययिच्युतवत् Adj. *keinen* *freien* *Lauf* *gebührend*,
Armen (*die* *Sinne*) *Bala*. P. 11,20,22.
 व्ययिच्युत 2) n. *eine* *nicht* *vollbrachte* *Beif-*
zung, — *Anschörung* *u. a. w.* (*das* *Fenest*) *Çar.*
Ba. 2,5,9,12. *Kirt.* Ca. 1,5,6.
 व्ययिच्युत Adj. *keinen* *Sinn* *für*'s *Schöne* *habend*
Sin. D. 24,12.
 व्ययिच्युत 4) mit *गन्* *missbilligen* *Bala*. P. 7,8,37.
 व्ययिच्युत m. oder f. *A sura-Schoos* *TS.* 5,2,8,1.
 व्ययिच्युत Adj. *nicht* *schuldig* *Sarva*. 121,3.
 व्ययिच्युत 1) *Nom.* *abstr.* $\bar{v}$ *ist* *Bala*. V. 1,12.
 व्ययिच्युत n. *Knochen* *trach*.
 व्ययिच्युत Adj. *den* *Spj* *nicht* *in* *der* *Hand* *hal-*
tend *Āsarp*. Ca. 11,8,7.
 व्ययिच्युद् Adj. *nicht* *wockend* *Abt.* *Br.* 5,
 22,1. *Mbu.* 12,21,12.
 व्ययिच्युत f. *Dogsack* *Tha.* 3,12,9,6.
 व्ययिच्युत f. *Lip.* 18,5,11.
 व्ययिच्युत (?) *Matra*. S. 2,9,9.
 व्ययिच्युत 1) Adj. *u. d.* *1. तिप्* mit $\bar{r}$. — 2) n.
Zerstreck *Mbu.* 1,312,3.
 व्ययिच्युत n. *das* *Heranischen* *nicht* *zu* *Āsarp*.

Ca. 10,26,1.
 धातुदेनिक Adj. zum Agnibohi gehörig
 Comm. zu *Āpast.* Ca. 3,1,15.
 धातुपथा 1) a) = धातुपथे f. TBa. 1,4,4,5. *Āpast.*
 Ca. 12,1,14.
 2) धातुपथा m. *Āpast.* Ca. 9,14,5. 4.
 धातुपथक Adj. im प्रधानपातक.
 धातुप्रसवपित्र n. Bez. von RV. 4,40,5 *Āpast.*
 1,2,3.
 धातुप्रसवार्थकृ Adj. *Hast.* 11080 fehlerhaft für
 धातुप्रसा¹⁰.
 धातुपथ 1) c) der Sohn eines ausgestorbenen Vai-
 cja M. 10,33 (nach Gotovskaja und Nisajana)
 und Devala (nach Gotovsk.). Nach Bühlern.
 धातुिक m. Pl. eine best. Schule des Jāgus AV.
 Pañj. 49,3. Vgl. धातुातिक.
 धातुति Adv. bis zur Befriedigung *Bhāṣ.* 74,20.
 धातुत्वन n. Angst für sein Leben *Katvā.* 3,8.
 धातुत्वं m. auch ein Brakenname *Bau.* V. 4,31.
 धातुत्वनम n. das sich für Eiter halten P. 3,
 2,3.
 धातुत्वं Adv. bis zum Ther, bis zur Thür *Mās.*
 P. 31,25.
 धातुत्वन Adj. wankend *Āpast.* Ca. 12,8,1.
 धातुत्वं Adv. bis zur Nacht *Bau.* V. 2,12.
 धातुत्वं f. bei den Gāna eine vorchristliche
 nach 17jähriger Vorbereitung inszenierte Fest-
 wert *Chāṭka* 1,344.
 धातुत्वं Adv. im पञ्चामि.
 धातुत्वं Adj. etwas veraltet *Paśā.* 3,5,12.
 धातुत्वं Adv. bis zu Brahman's Hof *Ras.*
 18,27.
 धातुत्वं Adj. wenig gerüstet *Kīrt.* Ca. 5,3,2.
 धातुत्वं Adv. bis zum Schottel *Katvā.* 05,119.
 धातुत्वं auch bis auf den Grund, ganz genau
Katvā. 32,82.
 धातुदित (von धातुदि) Adj. mit Wohlgeruch er-
 füllt, wohlriechend gemacht.
 धातुत्वं m. v. l. für धातुति *Zukunf.* A. K. 2,8,4,23.
 धातुत्वं Adv. mit कर् abhängig machen, in Ab-
 hängigkeit erhalten *Riāṣ.* 4,650.
 धातुचित n. Bitte B. *Gosā.* 2,1,10.
 धातुचित n. Anstrangung, Bemühung *Mātrā.*
 nē. *Bomb.* 325,3. v. l. प्रमाचित.
 धातुत्वं (besser धातुत्वं) n. Herr des Alters
 (मानु) *Āpast.* Ca. 11,5,1.
 धातुत्वं f. = धातुत्वं *Āpast.* Ca. 4,21,1.
 धातुत्वं n. *Mātrā.* S. 3,6,5.
 धातुत्वं m. *Gīrtan.* *Bau.* V. 1,30.
 धातुत्वं m. im धातुत्वं oben.

धातुत्वं Adv. eine Jahr *Āndrah.* *Mās.* P.
 30,51.
 धातुत्वं 3) f. *ṣ* Schaffli R. ed. *Bomb.* 3,43,36.
 धातुत्वं n. *Himmelsweg* *Māsā.* 85,2.
 धातुत्वं (Comm. zu *Āpast.* Ca. 11,7,3) und धा-
 तुत्वं (TS. 6,3,9,4) Adj. (f. धा) mit und ohne ध-
 च् Bez. der Worte दिवा वा विद्यो n. s. w. (TS. f.
 2,48,3).
 धातुत्वं m. *Riāṣ.* 1,571 (धातुत्वं: प्र⁰
 fehlerhaft).
 धातुत्वं n. auch eine Art Erlebung des Soma
Kāṭh. Ur. 3,12,1.
 धातुत्वं Adj. der Höhe des Mundes entpre-
 tend *Āc.* Ca. 1,7,6.
 धातुत्वं m. = धातुत्वं Comm. zu *Ā-*
past. Ca. 9,18,12.
 धातुत्वं Adj. zum Schlingen geeignet *Āpast.*
 Ca. 12,2,15.
 धातुत्वं [eter]. = धातुत्वं TS. 7,4,4,3.
 धातुत्वं Adj. (f. *ṣ*) dessen Antheil eine Opfer-
 spende ist *Av.* Ba. 2,18,6.
 3. *ṣ* mit प्रति. प्रतीत्य nach den Lexicographen
 auch aufzubrechen, fortgegangen; aberbistig; Abp.
 धातुत्वं n. ein best. Lied *Kīrt.* 34,5. Vgl. *ṣ-*
 म्पु.
 धातुत्वं auch Procti, Schindelf. Am Ende eines
 adj. *Comp.* *Bau.* V. 2,160.
 धातुत्वं f. eine Latenzugige *Bau.* V. 2,75.
 धातुत्वं f. Metron. der Sita *Bau.* V. 2,167.
 धातुत्वं f. s. मन्त्रपु.
 धातुत्वं mit प्राप्पु, प्रत्युपेचित nicht besueter B.
Gosā. 2,8,21 (zu trennen von म्पु⁰).
 धातुत्वं mit वि. विदि-वीर्षित wenn zerfallen sollte
Mātrā. S. 2,1,3 (9,13. 14). Richtig wohl वीर्षित.
 धातुत्वं, वीर्षित sich bewegen TS. 4,4,2,6. Vgl.
 Caus. von *ṣ-*.
 धातुत्वं m. der Himsavart *Gīrt.* 1,17.
 धातुत्वं vielleicht auch leicht zu messen.
 धातुत्वं Absol. unter lauten Pseudenbe-
 zungen Spr. 879.
 धातुत्वं m. = उच्छेप *Mātrā.* ed. *Bomb.*
 173,2.
 धातुत्वं (richtiger) und उच्छेप *Close.* Lot. do
 la b. 1. 384. G. Nach dem Pāli धातुत्वं hätte
 man धातुत्वं erwartet.
 धातुत्वं Nom. sg. im धातुत्वं.
 धातुत्वं 1) d) *Gīrt.* 1,17.
 धातुत्वं Adj. nach Norden einen Abfluss
 habend *Kāc.* 72. Vgl. उच्छेपवधानित्य (Nach-
 tr. 3).

धकत्वं Adj. mit der Verknüpfung im Nor-
 den *Līp.* 2,6,1.
 धकत्वं (ṣ) Adj. mit der Dehnung nach Norden
Āpast. im Comm. zu *Kīrt.* Ca. 7,9,23.
 धकत्वं m. = उच्छेप 1) *Āpast.* Ca. 12,13,1. Comm.
 zu 12,5,11.
 धकत्वं Adj. ungerichtet und schlaftrig (penis)
 TS. 7,4,4,1.
 धकत्वं n. Wasserbehälter TS. 4,4,6,1.
 धकत्वं 1) c) ०त्वं am Ende *Tīpā.*-Ba. 13,12,1.
 धकत्वं Adj. steigend und fallend (in über-
 tragener Bod.) Spr. 3044.
 धकत्वं *Mātrā.* S. 2,1,6 (7,17).
 उच्छेप Acc. Infin. aufheben (वीक्षितम्) *Mātrā.*
 S. 2,4,3 (40,13).
 उच्छेप f. in विदेशयो.
 उच्छेप n. das Angehenlassen (des Feuers)
 Comm. zu *Āpast.* Ca. 9,9,7.
 उच्छेप 1) Adj. s. u. 1. निष्प mit उच्छेप — 2) m.
 das Öffnen der Argen *Ras.* 5,58. Pl. *Kuṣā.*
 5,32.
 उच्छेप Adj. aufzuheben.
 उच्छेप m. N. pr. = उपकेतु *Mātrā.* S. 2,5,1
 (47,13).
 उच्छेप m. auch Vorberg *Nīlā.* zu *Hast.* 2,
 39,56.
 उच्छेप Absol. berückend (mit Acc.) *Mātrā.* S.
 2,1,3 (4,6).
 उच्छेप m. Eintritt Comm. zu *Āpast.* Ca. 5,7,12.
 उच्छेप 1) Adj. s. u. म्पु mit उच्छेप — 2) m. das
 Hinanzspringen *Mātrā.* 5,37,13.
 उच्छेप n. das Bestigtessein *Ca.* zu *Kāṭh.*
 Ur. S. 6.
 उच्छेप Adj. mit den Fingern nach oben *Līp.*
 2,6,1.
 उच्छेप Adj. über — (Gen.) liegend Comm. zu
Āpast. Ca. 11,10,11.
 उच्छेप Absol. oben einen Auszug ha-
 bend *Āpast.* Ca. 12,1,1.
 1. उपस्थित f. s. उपस्थित 2).
 2. उपस्थित Adv. mit कर् als Nebenache betrock-
 ten Comm. zu *Bau.* P. 3,12,23.
 उपस्थित m. Zuguss Comm. zu *Āpast.* Ca. 18,3,7.
 उपस्थित m. Bez. der Sprüche, unter denen das
 Heranzutreten an die Dhiyāgi geschieht, *Āpast.*
 Ca. 11,14,8.

उपसायना f. bei den Gaias Münchwehe Ç. 1, 5, 2.
 उपसायन Adj. zu beiden Seiten stehend Ç. 16, 3, 2.
 उपमुण्डवण Adj. den Upādāṇa-Graha Ährvend
 Ährst. Ç. 12, 11, 1, 12, 1.
 उपासुनसु auch Adj. 100 पासुन. Ährst. Ç. 12, 1, 3.
 उमु. उमिन eingeschlossen, darin enthalten
 Bal. V. 2, 12.
 उपनसत्पु Adj. f. unvollständig TS. 5, 1, 4, 4.
 उहर्दस Adj. geostrophisch TS. 3, 3, 6, 3. = व.
 उनारावण Comm.
 उत्रस m. Du. Bal. V. 2, 176.
 उधोपनावन n. was die Stelle einer Kopfbinde
 vertritt Ç. 16, 2, 3, 4.
 उडिमस m. N. pr. eines Vināyaka Miv. Gau.
 2, 14.
 उडनय n. die Herrschaft über die Kräfte Ährst.
 Ç. 9, 9, 1.
 उडपर Adj. vollkommen Kap. 2. 3. 137.
 उडपामिनु Adj. Minus leuchtend, — samend.
 Nom. abstr. ऽमिना f. MBh. 12, 285, 1.
 उडपवाय n. ein best. Kleidungsstück des Weibes
 Ährst. Ç. 10, 9, 12.
 उडपद्व Adj. in der Höhe befindlich Ährst. Ç.
 10, 10, 4.
 उडपानु auch mit erhabenem Rande Ährst. Ç.
 12, 1, 4.
 1. उडु mit धोनि पति Menschen zu (Acc.) TS. 5,
 2, 40, 3.
 1. उडु 1) auch Maitr. S. 2, 5, 3 (48, 14).
 उडुन m. N. pr. eines Devagandharva MBh.
 1, 123, 57.
 उडुनि 2) nimmt die 7te Stelle unter den Brahmanen
 ein; steht zwischen dem षडिकल्प und dem
 मुनि Mantra 1, 36, 4, 27, 1.
 षडिकल्प m. ein dem षडि naheliegender
 Brahma, der die 6te Stufe unter den Brahma-
 nen einnimmt, Mantra 1, 36, 4, 22.
 उडुर्ग Adj. nur ein Kind zur Welt bringend
 Bal. P. 5, 17, 12.
 उडुलेमुव (Nachtr. 2) auch nur auf einer Seite
 eine Sehnause habend (Gefäß) Comm. zu Ährst.
 Ç. 12, 1, 12.
 उडुदुप n. Vraja-Milch von nur einer Kuh
 Ährst. Ç. 10, 10, 6.
 उडुवात्र Adj. in einem Gefäße enthalten TS. 8,
 4, 9, 2.
 उडुवाषडिद्रित m. MBh. 8, 46, 23 auch Nilak.
 = वापयताभिर्न यानु.
 IV. Theil.

उडुनाय m. ein Theil, ein Viertel Psāda. 1, 14,
 29.
 उडुनाधिषर m. Alleinherrscher auf Erden (Nā-
 gādātā) Bṛāh. 1, 172.
 उडुनास Adj. (f. ḥ) in einem und demselben Mo-
 nat befindlich MBh. 8, 3, 23.
 उडुनाति f. eine Person Spr. 4208.
 उडुनस m. ein von einer Person dargebrachtes
 Opfer Kṛt. Ç. 25, 13, 20.
 उडुनचितिकरि Adj. 2f Dächer habend TS. 8,
 2, 40, 6.
 उडुनचितित्विष Adj. wobei 2f als Lohn ge-
 ben werden Ährst. Ç. 10, 26, 4.
 उडुनसत auch nur einmal am Tage zu essen pfle-
 gend TS. 8, 2, 8, 3.
 उडुनचितिलाना f. eine Gasteladung Bal. V.
 2, 126.
 उडुनसु Adj. zu beschaffen Mantra. 5, 97, 3.
 उडुनसु Adj. zu festsetzen, — vorgeschrieben
 ऋ V. Pañ. 17, 1.
 उडुनसुद्याम Adj. einen solchen Abschluss An-
 bend Mantra. 93, 12.
 उडुनसुद्यु Adj. eine solche Überzeugung habend
 Ç. 16, zu Bṛh. Äs. Ur. S. 221.
 उडुनसुद्यु Adj. eine solche grammatische Form
 habend, in dieser gr. F. erscheinend ऋ V. Pañ.
 12, 9.
 1. उडु. f. एडु. Ährst. Ç. 10, 12, 3.
 उडुमिगल n. उडुमिगल.
 उडुमिल्ल m. Du. Mīrzer und Stīzer Maitr. S.
 1, 4, 16.
 उडुमप्रपाली f. Lufröhre Bṛāh. 50, 16.
 उडुमया Adr. auf welche von beiden Weizen?
 यन्मया कं = gleichwohl auf u. v. 4. W. Sastr.
 Bā. 2, 1.
 उडुमवन्ध m. Legende Uttara. 87, 3 (112, 5).
 उडुमप्रसाव m. eine steh darbietende Gelegen-
 heit sich zu unterhalten. ँनु. so v. a. im Laufo
 des Gepr. Sūtra Kāṇ. 23, 12, 49, 9.
 उडुमवन्ध m. Knüpfung der Erhaltung, so v. a.
 Einleitung MBh. 1, 59 in der Untersehr.
 उडुमदरुड m. ein fürlicher Sonnenscheitel Gṛ.
 1, 99.
 उडुमकानन n. Thron Gṛ. 7, 26.
 उडुमलित्व Adr. von untem Minus, vom Klein-
 stem am Maitr. S. 2, 1, 3 (11, 1).
 उडुमनीयसुन Adj. weniger Zittern habend als (Abh.)
 Ç. 16, 8, 5, 19.
 उडुमरु 2) Gṛ. 12, 21.
 उडुमरु scheinbar n. Bṛ. 10, 101, 12.

उडुमलिन n. Buchendmucken Spr. 7001.
 उडुमिगल m. 1) Biegung der Oären Ç. 8, v. 1.
 — 2) eine best. Krankheit der Oären Sca. 1, 370, 1.
 उडुमिगल m. die von den Werken herrührenden
 Bände Bṛāh. 2, 29.
 उडुमिगल Adj. der das Menschen Arbeit aner-
 kennt, die menschliche Anstrengung für das Wahre
 Adh Spr. 5323.
 उडुमिगल 4) der Zusammenhang mit vorange-
 gangenen Handlungen. योगानु. und योगानु. so
 v. a. in Folge des Schicksals Kāṇ. 43, 109, 101.
 1. कप. mit उडु. streichlich ḥ, da hier धीतित्वकहा zu
 lesen ist; vgl. धीतित्वकहा.
 2. क. ḥ) 0) कलित्वपर्यु Adj. dessen Bein ge-
 brochen ist Psāda. ed. Bomb. 1, 4, 11.
 कलित्वशा f. Patron. der Jamunā Bal. V. 2,
 111.
 कलित्वपर्यु m. Mensch Bal. V. 1, 101.
 कलित्वीकार m. das Verackeln Bal. V. 1, 21.
 कल. Partic. कलित्व. Äng. wote TS. 7, 1, 90, 1.
 कलित्वमोषाति Adj. die Weise der Krähen
 (beim Trinken), der Gassen (beim Essen) und
 der Kühe (beim Wasserlassen) beobachtet Bal.
 P. 5, 24.
 कलित्वी f. das Fell der kuduli genannten Ant-
 lopenart R. ed. Bomb. 2, 43, 26.
 कलित्वी. पति wie ein Wald erscheinen Bal.
 V. 2, 66.
 कलित्वमिगल Adj. in Bezug stehend zu einem
 nach der Thätigkeit sich richtenden Namen Niv.
 1, 12.
 2. कप. (1) Adj. (f. वी) zu kau/en Maitr. S. 2, 4, 3
 (39, 4, 5).
 कलित्वस in क. (s. oben).
 कलित्वानाया f. = वायन Spr. 4397.
 कलित्वानु auch so v. a. Zeitpunkt Kāṇ. 44, 1.
 योगानु nach Varian/ einiger Zeit, einige Z. darauf
 MBh. 12, 117, 1. B. 1, 31, 1.
 कलित्वानुद्यादपु Adj. zur Anfüllung der Zeit
 stehend Ährst. Ç. 9, 7, 2, 4.
 कलित्वी f. eine der Zeit entsprechende Beschif-
 figung Ährst. 1, 21, 21.
 कलित्वव्य m. Dichtwerk S. D. 6, 11.
 कलित्वपर्यु Adj. (f. वी) welche Ursache habend?
 wodurch bedingt? Latr. 442, 4. fgr.
 कलित्वमिगल m. das Rückwärtigen Kṛp. 33, 4.
 कुण्डलमनासाय Adj. aus einer langen Reihe
 stumper Steine bestehend Spr. 3162.
 कुण्ड. statt dessen TS. 2, 1, 8, 3 उडुमरु ein gross-
 Abkürger Stier.

कुमारनिक्षेप m. ein best. Dämon, durch welchen Kinder besessen werden, Suçr. 2,303,12.
 कुम्भ Adj. in Töpfen befindlich Āṣṭ. Ça. 11, 20,11.
 कुम्भद्र m. Moschus Gr. 4,6.
 कुम्भनिष Adj. ein Geschlecht gründend Mbh. 1,293,14.
 कुलगाढम् f. eine tugendhafte Frau Bala. V. 2,77.
 कुलाग्रम् f. ein blühender Kuça - Holm Kṛ. Ça. 1,1,26.
 कुलोपलोचनम् f. eine Lotusblüthe Bala. V. 3,15.
 *कुल्म f. auch Neid, Mānugast. Ga.
 कुम्भ m. Pl. eine Art Körnerfrucht TS. 4,7,8,2.
 कुम्भामान Adj. (f. घी) der seinen Zweck erreicht hat Kāvya. 13,118.
 कुम्भज्वल Adj. (f. घी) der ein Gebet gesprochen hat, über das ein Gebet gesprochen worden ist, zu einem bevorstehenden Unternehmen mit glückverheißenden Gegenständen angehen.
 कुम्भनोर्य Adj. dessen Wunsch erfüllt ist.
 कुम्भल Adj. fest versetzt, festen Fuss gefasst Mbh. 1,202,11. 2,5,100. Spr. 6827.
 कुम्भल्य Adj. dessen Werk bestimmt ist, geschieht.
 कुम्भनीय Adj. Stillzuschauen beobachtend. Nom. abstr. ० न् m. Kāvya. 7,23.
 कुम्भनयाम् Adj. (f. घी) sich Zwang auflösend, sich beherrschend Kāvya. 61,204.
 कुम्भमुष्णम् ० पति sei das goldene Zeitalter erziehen Paṭyāra. 376,11.
 कुम्भमाशिक्षयण Adj. aus falschen Rubben bestehend Kāvya. 24,133.
 कुम्भवीर्य Adj. ganz umküllt, — gepanzert TS. 4,5,8,2.
 कुम्भकर्म Adj. f. ३ Matra. S. 2,5,7 (37,18. 19).
 कुम्भयन्त्र Adj. (f. ३) schwarzbraun Matra. S. 2,5, 7 (37,8).
 कुम्भ 6) Milāvya. 84,13 (189,5).
 कुम्भयन्त्र 3) *Art und Weise das Haar zu binden, Haartracht Hs. L. 2,271.
 कुम्भिन्यु 1) d) केशिनो दीप्ता heißt eine Collection von Sprüchen Āṣṭ. Ça. 19,10,6.
 कुम्भिन्यु 2) मधुकैटभमूर्त्न.
 कुम्भिन्यु ० पति für eine rothe Wasserlöwe halten Bala. V. 2,149.
 कुम्भिकावर्तनी Nom. Du. m. N. pr. zweier Kṛ. Mbh. S. 2,1,3 (4,3).
 कुम्भिन्यु und कैलेयिर् werden H. 548 von einander unterschieden; कैलेयिर् soll = कैलिन्यु

und कैलेयिर् sein.
 कुम्भ mit परि Caus. (०क्रमणम्) treten lassen Āṣṭ. Ça. 9,3,23.
 कुम्भिय Adj. = कुम्भिय Wurmher Ausbund Āṣṭ. Ça. 9,20,2.
 1. क्रीं mit परि Mod. Jod (Abh.) Etwas abwägen Matra. S. 1,11,7 (169,11).
 क्रीडाशूद्रम् ० पति im Spiele Rudra gleichen Z. d. d. m. G. 36,529.
 क्रीडादि C. Zunahme an Kräftigkeit Āṣṭ. 1, 9, 9.
 क्रीडा (Nachtr. 2) = कर्मत्वयाद्योपगतः Çāṭika 1,202.
 क्रीडाकेशि f. das schrittweise Zerlören der ründhaftesten Zustände, von denen jeder die Ursache des folgenden ist, Çāṭika 1,191. f.
 क्रीडामान n. das um Verzehung Bitten Bala. V. 2,63.
 क्रीडाम् Adj. (f. ३) schlanke Bala. V. 2,151.
 1. क्रीडु mit प्रति ० क्रीडि अमूर्त्त geworfen, so v. a. beunruhigt, gewallt (Herr) M. L. K. ed. Bomb. 306,4. v. 1. प्रतिस्तिता.
 क्रीडामा m. ein Stück Feld Kāvya. U. 9,1,2.
 1. क्रीडु mit प्र Caus. = Simplex Mbh. 4,24,29. 9, 19,12.
 क्रीडिन् Adj. auch zu Nichte machend in पति ०.
 क्रीडि Adj. (f. घी) aus Gruben kommend TS. 7, 1,48,1.
 क्रीडिन् 1) Adj. auch so v. a. mit Andern eine Schaar bildend, umgeben von (Instr.) Matra. S. 2,2, 3 (17,6. 7).
 क्रीडनयक Adj. gesenkend, mit Loc. Ra. 9,57.
 1. क्रीडु mit परि beschreiben Bala. V. 2,75.
 क्रीडकार्क 2) Hm. Pa. 2,142.
 क्रीडयान n. ein best. wohlriechendes Getränk M. G. 2,14.
 क्रीडयान्ति (metrisch) f. = ०मीतो Vasi. Bm. S. 51,12.
 क्रीडयाम् Bala. 64,14.
 2. क्रीडु mit प्रिद् ० प्रिडादिन् — Mit विनि versehenen Bala. V. 2,118.
 क्रीडिन्त्यु TS. 6,6,4,2 Subst. ein eingegrabener Pfosten.
 क्रीडयान्प्रालीनी f. Du. Gāthā und Nārāyaṇī Matra. S. 1,1,5 (167,8).
 क्रीडु mit परि ० क्रीडिन् Akr. in Aḥem Grade, mit aller Macht Z. d. d. m. G. 36,525. — Mit प्रि, प्रिडादि 1) eingetaucht, eingezischt, getrunke —, stark vermischt mit (im Comp. vorangehend). — 2) viel, vielfach. ०म् Akr. stark, kräftig, nach-

drücklich, in gehörigem Maasse. — 3) reich an (im Comp. vorangehend). — 4) vorgerückt, spät (Abendstunde) Daçā. 89,3. — 5) *schlimm, arg.
 क्रीडयाम्बु Adj. mit vielen Vorsorgen ausgestattet Bala. V. 1,18.
 क्रीडयान्तिन् Nom. ag. Stricke empfangend und zugleich Vorsorge anerkennend Bala. V. 1,9.
 क्रीडयाम् Adj. sich von Vorsorgen lösen lassend, auf Vorsorge Gerecht legend Mallin. zu Kṛ. 1, 3, 1.
 क्रीडयाम् Sg. Bala. V. 2,12.
 क्रीडयान्तिवतीर्योक्त Adj. der die Vasallverl. Wasser geschöpft hat Comm. zu Āṣṭ. Ça. 11,20,12.
 1. क्री 1) Rinder als Kräftigkeit; daher der Ausdruck गीष्णु मू ० v. a. in den Streit ausziehen, z. B. B. V. 2,25,4. 1,45,9. 2,60,5.
 क्रीडयाम्क्रीडयाम् f. das Verfahren der Kühe (beim Geben), der Gasellen (beim Stehen) und der Krühen (beim Sitzen) Bala. P. 3,5,5.
 क्रीडाम् Matra. S. 1,11,8 (169,18). Çat. Ba. und Kṛ. Ça. ० ein Weizenrohr gemacht.
 क्री 4) Pa. (Nachtr. 2). क्रीडयाम् Potent. in derselben Be. Matra. S. 2,5,2 (49,4).
 *क्रीडयाम्पोषणम् Adj. Mantra. 3,1,3.
 क्रीडु m. in मधु कुम्भ.
 *क्रीडयाम् f. eine Art Laute Si. zu B. V. 10, 146,7.
 क्रीडयाम् f. ३ nur in der Be. 1) c), sonst पानिका.
 क्रीडयाम् Adj. berechtigt Ghee zu empfangen Çat. Ba. 6,6,4,11.
 क्रीडयाम् Adj. aus Ghee und Honig bestehend Spr. 6357.
 क्रीडयाम् f. der bei der Ghyta-Spende gesprochene Spruch.
 क्रीडयाम् mit प्रति riechen gegen, weitem; mit Acc. Matra. S. 2,5,1 (48,8).
 क्रीडयाम् m. auch Alles was das Bod zusammenhält Mbh. 7,191,21.
 क्रीडयाम् Adj. mit den Bildern nach oben gerichteter Haart. 3413.
 क्रीडयाम् Adj. auf der Tipferscheibe getretet Matra. S. 1,3,3 (118,2).
 क्रीडयाम् f. Angewende.
 क्रीडयाम् ० पति Aḥmūrt betrogen Bala. V. 2, 87, 97.
 क्रीडयाम्बुत्वम् Adj. mit dem Kaḡāḡa gleichen Lebensantheil habend Mbh. 12,48,27.
 क्रीडयाम्, lies viermal abgegriffen oder geschöpft, aus oder Avāḡāna bestehend. m. so v. a. vier Avāḡāna.

चतुर्विंशति, *lies der Spenden opfert, die aus vier Ayađas bestehen.*

चतुर्विंशतिम् Adj. der viermal geschöpft Ast Comm. zu Lít. 2,2,4.

चतुर्विंशति. उच्यते. m. Clíkha. Gana. 3,9. Ást. Gana. 2,10,5.

चतुर्विंशति Adj. vierstichig Paśāñ. 228,11.

चतुर्विंशतिम् Adj. um vier (Silben) länger (Métrum) RV. Paś. 16,3.

चतुर्विंशति Adj. mit Fieren bespannt MBh. 5,36,6.

चतुर्विंशति Adj. vier Falten habend Ást. G. Ca. 12, 2,11.

चतुर्विंशतिम् Adj. Pl. in vier Seeten zerfallend SAT. 20,2,6.

चतुर्विंशतिभाग Adj. Pl. vier, drei, zwei oder einen Theil erhaltend Ják. 2,123.

चतुर्विंशति Bala. V. 2,126.

चतुर्विंशतिम् m. das Ausstreuen der Beine Kull. 10 M. 2,198.

चतुर्विंशति m. auch der schalenförmigen Hülsen (siehe Ebers) Matr. S. 1,6,2.

चतुर्विंशतिभागो m. Theil eines Bráhmans Śi. zu Tatt. Á. 3,8,1.

चतुर्विंशतिम् und चतुर्विंशतिम् sind auszustellen. चापि 1) zu streichen; vgl. oben u. चाप्यापि.

चतुर्विंशतिम् Adj. von einem Wagen Ást. G. 10,24,4.

चतुर्विंशति mit परि Desid. चतुर्विंशतिम् unmittlbar zu berühren beschichtigen Bala. V. 1,32.

चतुर्विंशति mit करू auch verechtenden machen Bala. V. 1,120.

चतुर्विंशति oder चतुर्विंशति f. = चुली Koolhañ Clíkha. 2,211.

चतुर्विंशति (f. वा) das Herz fortlassend, reizend Bala. V. 3,10.

चतुर्विंशति (Betonung falsch) m. das Stöcherzeugen von Diktoren Matr. S. 2,2,3 (17,3). Vgl. चतुर्विंशति (Nacht. 2).

चतुर्विंशति Adj. ein Vorderband (Wagen) Ást. G. Ca. 10,24,2.

चतुर्विंशति Adj. einer Decke entgegenstehend Çv. B. 3,3,3,6.

चतुर्विंशति Adj. (f. वा) dessen Antheil ein Métrum ist Ast. B. 2,18,6.

चतुर्विंशति, fugo f. vor 1) hinaus.

चतुर्विंशति, कृपा bedeutet nach J. Bonsett auch absehend, Copie.

चतुर्विंशति mit विप्र fremden Ást. G. Ca. 10,15,12. 19, 14.

चतुर्विंशति 4) ein best. Sáman. चतुर्विंशतिम् Adj. des

ses zum Sáman habend Ást. G. Ca. 12,14,1.

चतुर्विंशति m. die Erde Bala. V. 2,123.

चतुर्विंशति auch erfüllen mit (Instr.) Bala. V. 4,3.

चतुर्विंशति m. Bhangar Bala. V. 1,19.

चतुर्विंशति mit प्र, प्रयास qui seman sandati Kitz. Ca. 28,3,6. — Mit परिधि in der Fortpflanzung überstreifen, mit Acc. Matr. S. 2,2,1 (46,15).

चतुर्विंशति 2) चतुर्विंशति Acc. das ganze Leben hindurch Hsu. Jou. 4,7.

चतुर्विंशति m. die Bande der Wiedergeburt Bala. 2,2,1.

चतुर्विंशति Adr. mit मू vom Geburtsort aus — werden Kid. 171,12 (204,4).

चतुर्विंशति Adj. Haast. 5429 fehlerhaft für चतुर्विंशति. चातिलिप्याम् f. Bräute von wildem Sesam TS. 5, 4,3,2.

चतुर्विंशतिपाका f. Patron. der Lakshmi Bala. V. 4,3.

चतुर्विंशतिदिनी f. degl. Bala. 4,2.

चतुर्विंशति Adj. पूर्यन्ति योगिनो so v. n. aus überfließender Hingabe, aus vollem Herzen, aus unwiderstehlichem Drange Haast. 5196. Vgl. सपूर्यन्ति योगिनो 5429 und पूर्यन्ति योगिनो 5425.

चतुर्विंशतिपाका Adj. lotusartig MBh. 1,120,27.

चतुर्विंशतिपाका Adj. keine Geschlechtsverbindung habend Sops. 1,216,15.

चतुर्विंशति Adj. vollständig geworden Mix. P. 74,19.

चतुर्विंशति nach Warriss (American Journal of Philology, Vol. III, No. 12) having born or native soil or having whatever is born as his property, all-possessor.

चतुर्विंशति Adj. = चतुर्विंशति Ást. G. Ca. 10,9,2.

चतुर्विंशति m. ein von einem Buhlen gesaugter Sohn Bala. V. 4,16.

1. ति mit वापि Acc. auch abgewinnen; mit पुनरु wiedererobern TS. 6,2,6,1.

चतुर्विंशति 2) a) Bala. V. 2,76.

*चतुर्विंशति m. 1) Bala. Ç. 1,2,1. — 2) = नरराजतिम्.

*चतुर्विंशति und *चतुर्विंशति m. Bala. Ç. 1,2,1.

चापि m. n. नृप्याय weiter unten.

*चापि, das Streichen zu streichen.

चतुर्विंशति m. Fünftelkämpf Matr. S. 2,2,10.

चतुर्विंशति Adj. dessen Antheil das Licht ist Nu. 12,1.

उल्ल Ast Clíkha. 2,222.

उल्लिका f. = दिक्करी Clíkha. 2,222.

उल्लिकस्त्रीका Adj. an der Stelle die Bhratí habend Clíkha. Ca. 11,12,1.

उल्लिकस्त्रीका auch diese (d. i. diese) Spalte genessend

R. 2,102,30. 140,11.

उल्लिकस्त्रीका Adr. von der Zeit an (in Correlation mit उल्लिकस्त्रीका) Bala. V. 2,56.

उल्लिक 2) dessen Dunkelheit, — Absichten Kid. Nit. 11,20. 18,3.

1. तन्वु mit प्र, प्रत्यम् Adr. anhaltend, ununterbrochen Sops. 2,145,7.

तन्वु 3) m. Bala. V. 2,79.

तन्वुस्त्रीका 1) Ást. G. Ca. 2,5,5. — 2) f. 0 नती auch eins an diesem A gni gerichtete Darbringung Comm. zu Ást. G. Ca. 2,5,5.

तन्वुस्त्रीका m. 1) das dessen Wurzel Sein Kid. Nit. 16,37. — 2) das darin Wurzel, darauf Beharren GAST. 6,22.

तन्वुस्त्रीका Adj. dessen Milch zur Waife benutzend TS. 4,2,8,7. Ást. G. Ca. 11,3,2.

तन्वुस्त्रीका m. ein best. böser Dämon Mix. P. 51,20. 24.

तन्वुस्त्रीका m. dessen Antheil die Finsternis ist Nu. 12,1.

तन्वुस्त्रीका f. Patron. der Jemund Bala. V. 4,7,26.

तन्वुस्त्रीका f. = तन्वुस्त्रीका eine unfruchtbare Eva Matr. S. 2,2,4 (32,15).

तन्वुस्त्रीका f. Streichung Comm. zu Ást. G. Ca. 12, 11,1.

तन्वुस्त्रीका scholast. Bala. 2,1,2,1. Es ist zu lesen उल्लिकस्त्रीका (Ast.) वे.

तन्वुस्त्रीका f. eine Lesartig Bala. V. 2,122.

तन्वुस्त्रीका m. das aus dem Tode Kommen Paśāñ. 1,12,3. 16.

तन्वुस्त्रीका f. die Breite am Rückgrat des Feueraltars Comm. zu Kitz. Ca. 17,11,1.

तन्वुस्त्रीका f. eine Theilung der Breite nach Comm. zu Kitz. Ca. 2,4,7.

तन्वुस्त्रीका Adr. mit उत्तरwärts gebogenem Halse Bala. V. 2,120.

तन्वुस्त्रीका m. Pl. Sesam und Bohnen Çv. B. 14,9,22.

तन्वुस्त्रीका 0 पनि die Apsaras Tilotamā darstellen Bala. V. 2,96.

तन्वुस्त्रीका f. (so तन्वुस्त्रीका S. 2,20,22, 1. ति-वेनावाग्द 1) विषयते परया सा Comm.

तन्वुस्त्रीका Adj. der zehn Versprechen gehalten Ast. Haast. 7256. B. 2,21,16. B. Gana. 2,79,32.

तन्वुस्त्रीकापाका f. das Ansohlenmachen, Fortsetzen Bala. V. 4,3.

तन्वुस्त्रीका 0, f. ची TS. 7,3,4,3.

तन्वुस्त्रीका m. ein Feuer, bei dem Grashalme statt Brennholz angewendet werden, Ást. G. Ca. 2,8,12.

तौलप्रतिशत Adj. durch einen Haken angetrieben
 Cat. Bn. 12, 4, 8, 10. Richtig wäre °प्रातिशत; vgl.
 द्वापदप्रतिशत.
 त्रिषदाम m. der 3ste Theil Jīk. 2, 110.
 त्रिपुरी f. drei Generationen Einl. zu Āp. 1.
 Ca. 10, 1, 1.
 त्रिप्राग m. 3) drei Theile, so v. a. drei Viertel
 Paśān. 1, 14, 20.
 त्रिपाल Adj. mit drei Unreinigkeiten behaftet
 Gossner. 1.
 त्रिपुण n. = त्रिपुण्ड्र Bhas. Nīṭya. 18, 115.
 त्रिपुण Adj. mit Dreien bespannt Kīṭ. Ca. 15,
 1, 22.
 त्रिपुण Adj. mit drei Opferfesten Kīṭ. Ca. 15,
 10, 8.
 2. त्रिपालि Adj. (f. eben so) drei Falten (Ein-
 schenke) habend Kīṭ. Ca. 7, 3, 29.
 त्रिष्वंप्राय Adj. dem Triṣṭe ähnlich Cat. Bn.
 12, 3, 4, 3.
 त्रिष्रत Adj. dreimal am Tage zu essen pflegend
 TS. 8, 2, 8, 3.
 त्रिष्राथी Adj. dreistufig Āp. Ca. 9, 2, 3.
 त्रिष्राथि m. das sich an drei Orten befindend
 Nī. 7, 35, 12, 19.
 त्रिष्राथि Adj. dreifach zusammengelunden
 Matr. S. 1, 10, 7 (147, 10).
 दलक in मारदलक.
 दलियातउपचार Adj. wo man von Süden herein-
 geht Āp. Ca. 11, 9, 1.
 दलियातुव्यापत Adj. (f. घी) nach Südost gestreut,
 — laufend Kīṭ. Ca. 25, 8, 2.
 द्वापदकालितवन् Adj. als wenn man mit einem
 Stocke getrieben würde Comm. zu Āp. Ca. 11, 12, 6.
 द्वापदप्रतिशत Adj. mit einem Stock angetrieben
 Cat. Bn. 12, 4, 8, 10. Richtig wäre °प्रातिशत; vgl.
 तौलप्रतिशत.
 द्वापदपुण्ड्र m. Meerfürer Kīṭ. Nīṭya. 17, 19.
 द्वापदरुच्यते n. das Gefäß zum Schöpfen der
 sauren Milch Āp. Ca. 12, 3, 1.
 द्वापद m. Geflochtene Beute, im Comm. zu Āp.
 Ca. 11, 8, 3.
 द्वापद Adj. Pl. zu zehn verbunden Hanv. 3507.
 द्वापदमय am Ende eines adj. Comp. = द्वापद
 Jīk. 2, 7, 6.
 द्वापदम् vgl. Gossner in Kuv's Z. 27, 216.
 द्वापदरुच्यतेलालकालियम् so zu lesen.
 दिव्यराज m. die Sonne Svastā. 1, 13.
 दिव्यं mit धनु And (Acc.) die Nauchwele erstehen
 Āp. Ca. 10, 11, 1.
 दीतिनयाधिक m. N. pr. eines Autors Vers. 4.

B. H. No. 246.
 दीप्यं mit प्र. प्रदीपित्वा heller flammend Cat. Bn.
 2, 3, 8, 10. प्रदीपयाम am hellsten flammend Kīṭ.
 Ca. 4, 13, 15.
 डर्मीशर m. ein schlechter Fürst Z. d. d. m. G.
 26, 281.
 डर्मी n. Gestank Matr. S. 2, 1, 3 (4, 1). Fehler-
 haft dem मुरनि nachgebildet.
 * डुमङ्क Adj. keine Reue empfindend Yav. 7, 0,
 191.
 डुमंगद Adj. keine Schranken kennend. Nom.
 abstr. °ता f. Uttarān. 88, 6.
 डुमंगि auch Vergehen Uttar. 109, 2 (147, 1).
 डुमेष Adj. schwer zu betrügen Z. d. d. m. G.
 36, 252.
 2. डुप्यं mit धप Cass. in धन्यदेहयं (n. oben).
 डुप्यारिण्ड Adj. schlecht ertragen Soc. 1, 30, 20.
 डुप्यारिण्यो f. geringes Ansehen Kīṭ. 8, 4.
 * डुप्यमय könnte auch nicht leicht vergänglich
 bedeuten.
 2. ददुमदि 1) a) Nom. abstr. °ता MBn. 1, 134, 21.
 ददुमदि Adj. f. aussehend, betrachtend Bala. V.
 2, 17, 7.
 देवाय m. Pl. die Götterstiere Citā in Āp.
 Ca. 11, 7, 4.
 देवायि n. Götterweile Cat. Bn. 11, 8, 9.
 देवमय n. der Bandy der Götter Kuvā. Ur. 3,
 1, 1.
 1. देवयोगी, so zu betonen.
 देवयन्त्र m. Ruin des Landes Spr. 3081. 6080.
 Kavā. 21, 115.
 देव्यन्त्र Adj. mit einem Körper versehen Hanv.
 9030. Wohl देव्यन्त्र so lesen.
 देव्ये m. Verfall des Leibes, Tod Çravīç. Ur.
 1, 11. MBn. 2, 44, 11.
 देव्येयि Adj. auf dem देव्येद bezüglich Verz.
 d. Ost. H. 304, 3, 3.
 दुस्युनि f. Spielplatz Kīṭ. Ca. 15, 7, 12.
 दुस्युमाडल m. nach Pāṇini erste Bod. ein um
 einen Spieler gesogener Kreis, der ihn zur Zu-
 lung zwingt.
 दहिनिन् 1) Matr. S. 2, 2, 3 (17, 14).
 दह्यमात्रा f. Gold Paśān. 226, 11. °मात्र n. od.
 Bomb. 4, 33, 22.
 दादशानन्दरुचि Adj. wobei 1200 als Lohn ge-
 geben werden Āp. Ca. 10, 26, 1.
 दिकालम् Adv. zu zwei Zeiten Comm. zu Āp.
 Ca. 11, 4, 5.
 दिकीषा Adj. zweieckig Comm. zu Āp. Ca. 12,
 1, 11.

दिदेवयपयज n. Pl. die Gefäße für die Dvīde-
 vāya-Spenden Āp. Ca. 12, 1, 10.
 * दिधाकारम् Absol. in zwei Theile zerlegend F.
 3, 4, 0, 8, 2.
 2. दिधाय (Nachl. 3) auch in zwei Gefäßen ent-
 halten TS. 5, 4, 9, 3.
 * दिधावायम् Absol. in zwei Theile zerlegend F.
 2, 4, 0, 8, 2.
 दिधायित्वम् Adj. mit zwei Prealibāra 1) c) ver-
 bunden Līp. 8, 12, 1, 7, 4, 1.
 दिधायि ein doppelter Theil TS. 7, 1, 3, 3.
 दिध्रत Adj. zweimal am Tage zu essen pflegend
 TS. 8, 2, 8, 2.
 दिध्रति Adj. zweieckig; n. ein solches Gefäß für
 Spenden an die Agyin Āp. Ca. 12, 1, 11.
 दिध्रयण्य auch Āp. Ca. 11, 2, 3.
 दिध्रकारम् Absol. = दिधाकारम् P. 3, 4, 0, 2, 8, 2.
 दानोन् Adj. (f. वी) zweierlei TS. 7, 4, 3, 1.
 दान् 4) schwingen, spannen (den Bogen) Bala.
 V. 1, 3, 3.
 धर्मपुत्रक = Adoptivsohn in पार्वती ०.
 धर्मल Adj. für das Rechte ein Auge habend
 R. 2, 85, 16.
 धर्मता Adj. der seine Pflicht verletzt Nat. Hanv.
 7342.
 धान्यमिष Adj. Korn mischend, — flüßend
 Jīk. 3, 21, 1.
 धान्यम्रास im Sproch पेवो गमि धान्यम्रासो गमि घ
 Mī. 1, 35, 0, 16 zu Jīk. 1, 233.
 1. धुं mit समुद्र Z. 5, 15, समुद्रतुं st. समुद्रतुं.
 धुं 1) c) Çā. Bn. 1, 272.
 नक्तोपायिन् Adj. = नक्तोपायि (so v. l.) MBn.
 3, 173, 1.
 नीलत्रयम् vgl. Gossner in Kuv's Z. 27, 215.
 नद्येति m., so zu lesen st. नद्येति f.
 नद्येमाम m. Flussbett Spr. 9988.
 नद्युं mit पासा sich freuen Bala. V. 2, 7, 0.
 नद्युनार (Bala. V. 4, 3) und नद्युनय (ibid.
 4, 39) m. Patron. Kṛṣṇa's.
 नयनप्रतिशत f. Augenmaße.
 नयनबुद्ध m. Augapfel Soc. 2, 303, 1.
 नर 2) Bala. V. 3, 16.
 नरोत्तम m. Rohkreuzholz als Brennholz Āp. Ca.
 9, 3, 22.
 नवयाम Adj. neunfach MBn. 2, 131, 16.
 नातिरव Adj. nicht zu flüßig Soc. 1, 233, 12.
 नातिरुच्यते Adj. nicht sehr erfreut, — froh
 Māx. P. 09, 12.
 नातिरुच्यते Adj. nicht zu süß Soc. 1, 233, 12.
 नानानर्णस्यार्थवचन Adj. aus verschiedenen w-

सहितं कस्तोरं कस्तोरं कस्तोरं कस्तोरं
 24, 115.
 नानावस्त्रमाला n. Verschiedenartigkeit des
 Brahmasthrau Lips. 18, 4.
 नानावस्त्रमाला Adj. in Besitz von einer
 Menge verschiedener Zaubersprüche sendend Kaval.
 70, 55.
 नानावस्त्रमाला S. 2, 2, (15, 30).
 नानि 1) a) auch Nabelschmerz. ० कृत्स्न n. das
 Abschneiden d. N. Goss. 2, 7, 17.
 नानिप्रवाह Adj. (f. घा) mit bis zum Nabel re-
 chendem Flüssen (Sessal) Āsar. Ca. 18, 39, 7.
 नानि 2) a) Nabelschmerz Comm. zu Goss. 2, 7, 17.
 नानावस्त्रमाला f. Nabelschmerz Soga. 1, 126, 7.
 नानावस्त्रमाला m. das Einfallen der Nase Soga. 1, 370, 1.
 नानावस्त्रमाला Adj. von beständiger Frucht Bal. V.
 2, 76.
 नानि 3) f. घा eine Art Bithasi Kival. 3, 102.
 नानि 4) Adv. mit कर्त्तु still Anten, nicht bewegen
 (die Augen) Z. d. d. m. G. 26, 521.
 नानाव्यञ्ज्य auch dem Etwas (Instr.) ausbleiben ist
 Gaur. 2, 15.
 नानाव्यञ्ज्य 1) a) Nom. abstr. ० ता f. Kī. 171, 33 (204, 8).
 नानाव्यञ्ज्य 1) Nom. abstr. ० ता f. Bal. V. 2, 111.
 नानाव्यञ्ज्य Nom. sg. Minderer Einl. zu Āsar. Ca.
 18, 1, 1.
 नानाव्यञ्ज्य ० पते wie ein Fisch ohne Wasser
 sein Bal. V. 2, 56.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. wohl unterrichtet Q. l. l. 1, 244.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. frei von Müssen Kaval. 42, 39.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. bestialer Buss. 2, 48.
 नानाव्यञ्ज्य Adv. ohne in Varuga's Gewalt zu
 verfallen Th. 2, 2, 6, 2. Vgl. धवर्त्मान् weiter oben.
 नानाव्यञ्ज्य 1) Unverschiedenheit von, Gleich-
 heit mit (im Comp. vorangehend) Bal. V. 2, 102.
 नानाव्यञ्ज्य 1) Nom. abstr. नानाव्यञ्ज्य MATR. S. 2,
 1, 9 (10, 4).
 नानाव्यञ्ज्य Adj. ohne Stämme, Wild und Fü-
 gel MBa. 1, 120, 12.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. (f. घा) sakhāta Z. d. d. m. G. 36, 311.
 नानाव्यञ्ज्य m. das Oberhaupt der Nishāda
 MATR. S. 2, 3, 4 (18, 15).
 नानाव्यञ्ज्य kann auch Adv. sein.
 नानाव्यञ्ज्य Adv. mit कर्त्तु der Sühne beruhen
 Bal. V. 2, 120.
 नानाव्यञ्ज्य m. ein im Wasser lebendes Thier, Fisch
 Bal. V. 1, 10.
 नानाव्यञ्ज्य m. Möncherbewältigung MATR. S. 2, 1, 9
 (4, 11, 5, 2).

नानाव्यञ्ज्य Rikar. 1, 265.
 नानाव्यञ्ज्य, lies (Möncher bergend).
 नानाव्यञ्ज्य f. Pl. Möncherthier Spr. 862.
 नानाव्यञ्ज्य n. die Augenbraun Strass. 2, 64.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. außergewöhnlich MATR. S. 2, 1, 1 (6, 5).
 नानाव्यञ्ज्य 7 (10). Verloren citirt im Comm. zu Kīr. Ca.
 5, 1, 12. नानाव्यञ्ज्य f. Nom. abstr. abend.
 नानाव्यञ्ज्य m. ein Eigentümer von Schiffen
 und Wagen Gaur. 10, 12.
 नानाव्यञ्ज्य n. (Du.) nach Śi. Setzen eines Schiff-
 fer; vielleicht Bader.
 नानाव्यञ्ज्य auch Schiff R. 1, 9, 62.
 नानाव्यञ्ज्य m. Titel eines Werkes, — व्याप-
 कुलमात्रलि Verr. d. Ost. H. No. 990.
 नानाव्यञ्ज्य S. 204, Sp. 3, Z. 12, lies धर्मव्यास.
 नानाव्यञ्ज्य 1. U. Z. 1, lies (f. घा) und *०.
 नानाव्यञ्ज्य n. Pl. Flügel und Schwanz Ca. Ba. 7,
 2, 3, 2.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. Flügel und Schwanz habend
 Ca. Ba. 7, 2, 7, 8.
 नानाव्यञ्ज्य f. der in einem heiltem Monat zurück-
 gelegte Weg der Sonne.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. der Höhe des Flügels entpre-
 chend Kīr. Ca. 2, 8, 2.
 नानाव्यञ्ज्य f. eine Leinwandige Bal. V. 2, 91.
 नानाव्यञ्ज्य f. das. abend. 2, 97.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. der fünfmal geschliffen hat
 Comm. zu Lips. 2, 2, 2.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. Pl. zu fünf verbunden Haar. 2507.
 नानाव्यञ्ज्य, lies m. st. n.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. Bolw. Vishva's MBa. 12,
 338, No. 114.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. in fünf Gängen verlaufend (Opfer)
 R. V. 18, 52, 4, 124, 1.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. (f. oben so) fünf Falten (Ein-
 schnitte) habend Kīr. Ca. 7, 3, 29.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. fünf Bestandtheile habend Soga.
 2, 421, 8.
 नानाव्यञ्ज्य fgg. nach चतुर्वर्त्त fgg. oben zu ver-
 bessern.
 नानाव्यञ्ज्य 1) MATR. S. 2, 5, 3 (33, 19).
 नानाव्यञ्ज्य Adj. unten mit Franzen besetzt Āsar.
 Ca. 2, 11, 33.
 नानाव्यञ्ज्य 1) पद्वृ mit धति 3) unterbleiben MATR. S. 2, 1, 10
 (11, 12, 14). — Caus. auch so v. n. verdammen, un-
 terlassen MATR. S. 2, 1, 10 (11, 17). v. l. धति. — Mit
 प्रत्या, ० पत्त auch zurückkehr von Büten, bestraf,
 der sein Urecht eingesehen hat MBa. 12, 201, 8.
 नानाव्यञ्ज्य n. eine Breche von bestimmter
 Form Nigāda. 47, 11.

नानाव्यञ्ज्य n. das Waschen der Füße Comm. zu
 Āsar. Ca. 12, 5, 3.
 नानाव्यञ्ज्य f. eine Opferpende in Milch Ca.
 Ba. 11, 2, 6, 1.
 नानाव्यञ्ज्य f. ० नीच * ० Būphāta (Riān. 19, 12)
 und * Zāga (15).
 नानाव्यञ्ज्य 1. पद्वृ Z. 12, lies a) st. 1). — Mit व्या (० परिपत्ति)
 vorgehen, verschwinden Vikramālika. 4, 11.
 नानाव्यञ्ज्य 2. पद्वृ mit वि mehr sein als (Aoc.) R. V. 18, 72, 8.
 नानाव्यञ्ज्य 3. परिपत्तिव्यञ्ज्य (f. घा) Anders nützend, — zu
 Geiz brennend Bann. 8, 31.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. (f. घा) einem Andern liebend MBa.
 5, 178, 11.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. in einem fremden Lande lebend
 Hir. 118, 16.
 नानाव्यञ्ज्य Adj. (f. घा) abgewandten Gesichtes
 Bal. V. 2, 3, 9.
 नानाव्यञ्ज्य परिपत्तिव्यञ्ज्य Adj. dass. in der Übertr. Bod.
 unbed. (Schicksal) Bal. V. 2, 1.
 नानाव्यञ्ज्य परिपत्तिव्यञ्ज्य in घृ ० oben.
 नानाव्यञ्ज्य परिपत्तिव्यञ्ज्य n. Beschränktheit, Begrenztheit
 Comm. zu Kar. 1, 122.
 नानाव्यञ्ज्य परिपत्तिव्यञ्ज्य 2) Instr. so v. n. ringum Āsar. Ca. 18,
 12, 9. Nach dem Comm. soll परिपत्तिव्यञ्ज्य = सायुज्य sein.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य Pīa. Gān. 2, 6, 20 nach dem Comm.
 Det. = परिपत्तिव्यञ्ज्य zur Anlegung. Strass. ver-
 mathet Conj. Fut.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य Adj. gefordert (Pflicht) Bal. V. 2, 122.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य n. das Umherfragen, Umherhagen
 Vāsa. Bps. S. 88, 112.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य Adj. überaus hungrig MBa. 8, 27, 11.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य m. im Comm. zu R. V. Pa. 2, 3 bei
 Kṛama fehlerhaft für परिपत्तिव्यञ्ज्य.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य n. das Gelehrwordennessim Comm.
 zu R. V. Pa. 2, 3 bei M. Mīlān.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य n. Beschränktheit, Begrenztheit.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य auch = परिपत्तिव्यञ्ज्य 3) Āsar. Ca. 2, 12, 11.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य 7) Kaog. 80.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य m. in पद्मापरिवेद्य.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य 7) Kaog. 88.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य Adj. f. erst nach langer Zeit zum Ein-
 len Kommend Git. im Comm. zu Th. 2, 287, 14.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य n. das Ansehen Anderer, das Beteln
 Bal. V. 1, 87.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य 1) Th. 7, 5, 8, 9 angeblich = प्रतिपत्ति प्राद्य.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य m. das Umbleiben Verr. 61.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य m. = मय Q. l. l. 2, 66.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य 2) eines Fürsten im Hīmlāja Hm.
 Pa. 8, 297.
 परिपत्तिव्यञ्ज्य m. N. pr. eines Mannes Hm. Pa. 2, 151.

*पत्नीय n. = पत्नीय *Bairava* (Möchr.) 1,120.
 v. l. पत्नीय.
 पत्नीय m. Pl. N. pr. eines Volkes *Yastu. Bsp.* 8, 14, 20.
 पत्नीयक Adj. (f. घी) die Menschen im Rücken
 Abend *YS. 6, 3, 30, 1.*
 पत्नीयदा Adj. = पत्नीयक *Ind. St. 14, 303. 6.*
 पत्नीयपुत्र m. = पत्नीयपुत्र *1) Han. Pa. 6, 140.*
 8, 215. 11, 5. 12, 12, 2.
 पापद्रुति, so zu lesen st. पापद्रुति.
 *पत्नीय s. पत्नीय.
 पित्र्य n. auch die Natur des Vaters R. 3, 22, 23.
 पित्र्यान्ति 2, 2, lies 2) st. 3). Z. 3, lies 3) st. 4).
 पित्र्य. vgl. पित्र्य.
 पित्र्याभिरुक् m. *Arzuecht Bsp. 1, 308, 6.*
 पित्र्यात् in °मात्र Adj. Cit. im Comm. zu *Āpast.*
 ५. 11, 14, soll = बन्धिरुक्त्वात् sein.
 पितृय Adj. (f. घी) *Manegestalt Abend Matr.*
 S. 2, 5, 5 (54, 1).
 पुण्डरीक *Bez. eines A d h j a n s Han. Pa. 12, 14.*
 पुण्डरीकिनी f. N. pr. einer Stadt in Vidoha
Han. Pa. 1, 391.
 पुनर्नाम्यम् Z. 2, lies 5, 15, 9.
 पुनर्मू m. in घ° oben.
 पु 3) d) N. pr. einer Stadt *Han. Pa. 12, 334.*
 पुञ्जकम् Adv. vor dem *Rede Āpast. ५. 12, 7, 3.*
 पुनस्तद्भूक n. = प्राम्नुक *Comm. zu Kīrt. ५.*
 17, 8, 3.
 पुष्येभ्यु 3) c) eines Fürsten von Pushpabha-
 dra *Han. Pa. 6, 34.*
 पुष्यक N. pr. 1) m. eines Mannes *Han. Pa.*
 6, 33. — 2) f. घी einer Frau ebend.
 पुष्यक 3) n. N. pr. einer Stadt *Han. Pa. 6, 33.*
 पुष्यकम् n. Gleichheit der Endsilben aller Sto-
 len. *Beispiel Bhat. 10, 14.*
 पुष्यक, f. °वती auch N. pr. einer Fürstin *Han.*
Pa. 6, 34.
 पुष्यकम्, so VS. 3, 13 st. पुष्यकम्.
 पुष्यक n. N. pr. eines Fröhen *Pakāst. ed.*
Homb. 4, 10, 6.
 पुष्यवत् Adj. (f. घी) *duktakwādy Āpast. ५.*
 18, 22, 4.
 पुष्यवत् Adj. (f. घी) *duktakwādy Āpast. ५. 18, 22, 4.*
 *पुष्यवत् *Abol. P. 3, 4, 61, Sch.*
 *पुष्यवत् m. *Chamizlen Rīdā. 19, 43.*
 *पुष्य m. *BV. 1, 92, b. 7, 34, 11 Bīdān, Zimmer-*
mann nach Aaracay in Ken's Z. 27, 319. 6g.
 पुष्यवत् Adj. *Cīhan. ५. 18, 3, 3* nach dem Comm.

= देवद्वय.
 पितृक Adj. aus Substantiv bestehend *Chīkū*
 1, 186.
 पितृमिनिवत् m. *Hein. Indra's Balm. V. 1, 15.*
 प्रवृ Adj. auch glühend *Ante Balm. V. 2, 19.*
 प्रवापयिक am Ende eines adj. Comp. = प्रवा-
 पयि *Adv. Bā. 8, 12, 4.*
 प्रवापयिचिन्ति f. *Pragāpati's Schicht ५. Bā.*
 8, 4, 8, 12.
 प्रवापयिमुख Adj. (f. घी) *Pragāpati's Haupt*
Abend ५. Bā. 12, 1, 8, 2.
 प्रतिकचुक् scheint Kritik, ein kritisches Werk
 zu bezeichnen.
 प्रतिदुर्लभ m. *Matth. S. 2, 2, 7 (20, 17, 18).*
 प्रतिपचम् Adv. beim jedesmaligen Kochen
Comm. zu Gōm. 1, 4, 22.
 प्रतिपलम् Adv. jeden Augenblick *Balm. V. 4, 26.*
 प्रतिफलकीरुक् Adv. bei jedesmaligen Reini-
 gungen der Körnerküche *Comm. zu Kīrt. ५. 190, 21.*
 प्रतिपलम् n. jede Küche *Comm. zu Gōm. 1, 4, 21.*
 प्रतिपलम्पयिचि Adv. bei jeder Mahājāhrti
Kīrt. ५. 20, 5, 16.
 प्रतिपलम्पयिचि Adj. zu beachten, zu berücksich-
 tigen *Monat. 155, 15 (202, 15).*
 प्रतिपलम्पयिचि Adv. der Erziehung gemäss, wie
 man erzählt *Spr. 6703. Rīdā. 1, 119.*
 प्रतिपेषया n. das Ansehen *Comm. zu Āpast. ५.*
 18, 8, 11.
 प्रतिपलम्पयिचि *Abol. wieder an seinen Platz stel-*
lend Comm. zu Āpast. ५. 11, 5, 7.
 प्रतिपलम् Adj. der Gottheit zehen dargebracht
Āpast. ५. 8, 18, 12. Comm. zu 16.
 प्रप्यस wohl so v. a. der Einem zukommende
 Antheil, Tribut.
 प्रप्यकामम् Adv. am Ende jedes den Rückgrat
 des Feueraltars bildenden Streifens *Comm. zu*
Kīrt. ५. 17, 6, 2.
 प्रप्यव्यापि (so zu lesen nach *Wisdom*) Adj. be-
 kämpft (Leidenschaft) *Han. Jōsā. 4, 7.*
 प्रप्यमयुत् Adj. zuerst abgesprungen *Āpast. ५.*
 12, 7, 11.
 प्रदीपिका f. *Sponderin, Verleckerin Matr. S. 2,*
 5, 7 (37, 19).
 प्रधानमन्त्रि m. der erste Minister R. *Gōm. 2,*
 115, 19. *Hir. 49, 18. 112, 12. LA. 29, 12.*
 प्रमित n. *Halle Kass. Op. 1, 2. Vgl. विमित.*
 प्रनेयम् (unaccentir) *Gen. Inf. von 1. मी mit*
प्र *unbunden Tba. 1, 3, 40, 10.*
 प्रनेयम् *Abol. in उच्चे 9. oben.*

प्रमानो Adv. mit *m* *verstehten Pakāst. 2, 3, 20.*
 प्रमानो m. ein bei der Abreise gesprochener *Sprach*
Āpast. ५. 10, 19, 3.
 प्रमाहव्य Adj. auch zu setzen, zu stellen P. 2,
 2, 30, Sch.
 प्रमानीय Adj. zu preisen, zu loben *Kā. 102,*
 2 (186, 3).
 प्रमृ Adj. zerbrochen *Balm. V. 4, 1.*
 प्रमृमन्त्र, f. °निष्का = देवाङ्गना nach einer
 Ranglose.
 प्रमृकम् Adv. nach Osten *Aim Sūtras. 2, 1, 5.*
 प्रमृकयको Adj. lies (f. घी) die Holzungen nach
 Osten Abend (ein *Udumbara*-Zweig) *Āpast. ५.*
 11, 9, 11, 10, 1. *Comm.: कृपा: तुदवाचमूलम्.*
 प्रमृकयको Adj. (f. घी) dessen Wunsch erfüllt ist.
 प्रमृकय Adj. glücklich *Chīkū 2, 143.*
 मृ mit मन्ति, lies monstruend.
 मृकयको Adj. lies mit Früchten und Wurzeln
 versehen R. 1, 73, 19.
 मृकयको, lies, dies danks st. alle und füge *Kāv.*
 ५. 15, 3, 19 hinzu.
 मृकयको *Madachshān Bairava. 1, 111, v. 1. वी°.*
 *मृ m. N. pr. eines Mannes *Comm. zu Adv. ५.*
 347, 12. Vgl. मृम.
 मृद्वि n. = मृद्वि *Balm. V. 1, 76.*
 मृद्विद्वि Adj. erberchtigt *Mbā. 1, 120, 32.*
 मृद्वि, lies मृ st. n.
 मृद्विचि Adj. so v. a. vor die Thür gesetzt *Bhat. 7,*
 6, 6.
 मृद्विचिमानाताच m. der Ort, wo das Bahi-
 shvamināstotra abgesungen wird, *Āpast. ५.*
 11, 11, 10.
 मृद्विचि Adj. *Mbā. 16, 195* fehlerhaft für मृ-
 द्विचि.
 मृद्विचि Adj. viele Opferkerzen Abend, für Viele
 offered.
 मृद्विचिचि m. ein Splitter von der *lassenende*
५. Bā. 3, 7, 4, 3.
 मृद्विचिचिचि Adj. aus dem Verstande und der
 Contemplation hervorgegangen *Mbā. 3, 207, 73.*
 मृद्विचिचि 3) *litān (Nomina.) zu sein wünschend*
Han. Pa. 2, 202.
 मृद्विचिचि *Matth. S. 1, 4, 7 (54, 15).*
 मृद्विचिचि fehlerhaft für मृद्वि°.
 मृद्वि *Āpast. ५. 12, 11, 10 v. 1. für मृद्वि VS. 7, 8,*
 142, 11.
 मृद्विचि n. die wünschenden *Arms Mbā. 7,*
 142, 11.
 मृद्वि (wohl f.; vgl. मृद्वि im PAH) *Verstand, In-*
tellect Lit. 444, 7. 445, 12.